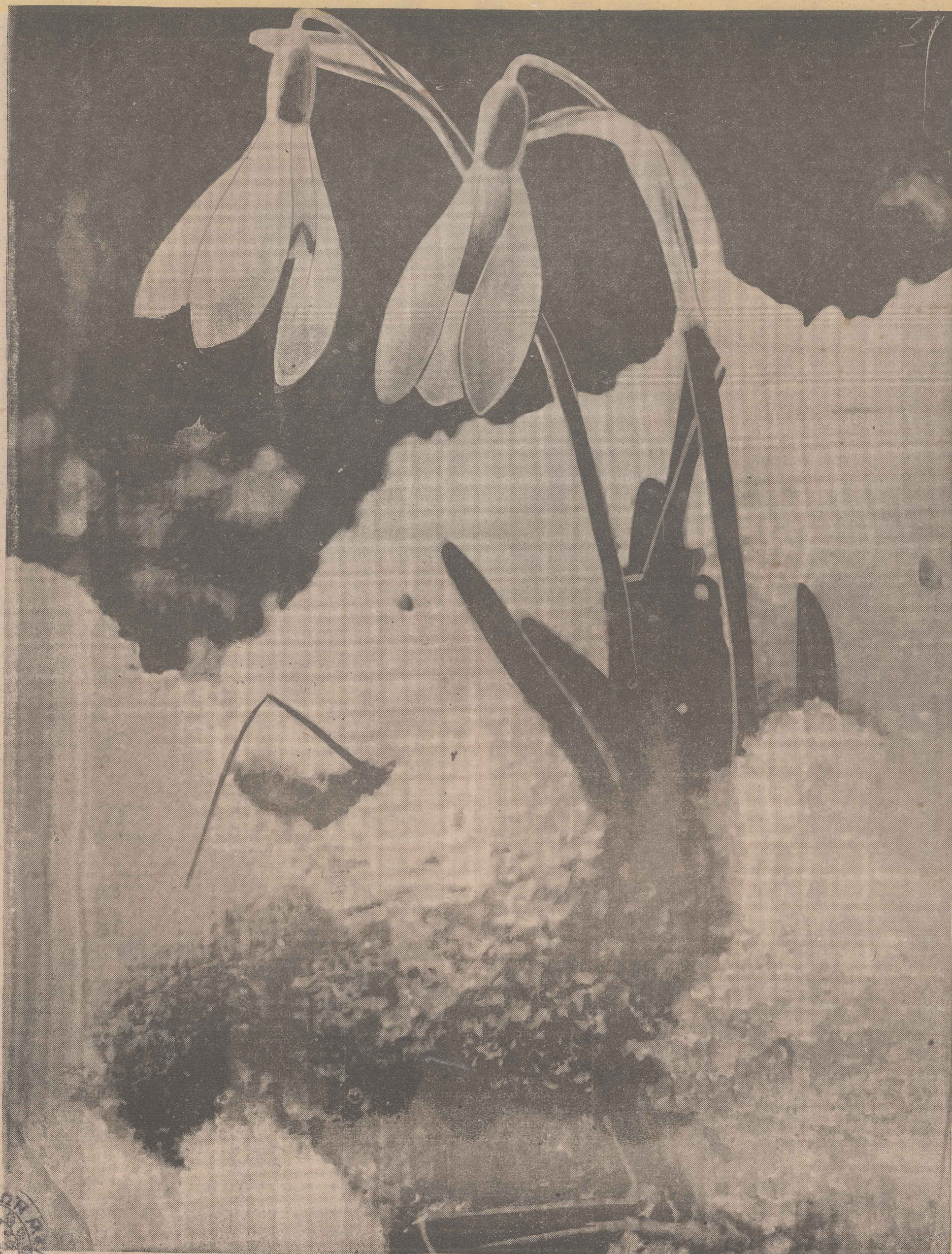

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

32
ΣΕΛΙΔΕΣ
2
ΔΡΑΧΜΑΙ

Ἀθήναι
13
Μαρτίου
1937
Ἀριθ. φύλ. 25

Π
Ε64

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

Η δραματική ιστορία του θαυμαίου εκπολιτισμού του ανθρώπινου γένους

Εφ'αντασθήκατε ποτέ πως εξούσαν ο προϊστορικός άνθρωπος, ο άνθρωπος του Νεάντερταλ, το κρανίον και μερικά οστά του οποίου ανακαλύφθηκαν το 1856 εις ένα σπηλιον της Γερμανίας; Η ζωή του θα ήτο δεινά πολύ διαφορετική από την ζωή των αρχαιοτάτων προγόνων μας, διότι η εποχή κατά την οποίαν εξήσαν χάνεται εις τα βάθη των αιώνων.

Δεν πρόκειται καν περί του προϊστορικού ανθρώπου, περί του οποίου έχουμε αρκετάς πληροφορίες από τα παλαιοντολογικά εγρήματα, αλλά περί ενός όντος που έηλποσε μάλλον προς το κτήνος, διανοητικώς έηλποσε ήτοι πολύ κατώτερος από πολλά σημερινά ζώα, που έχουν αρκετά εξελιχθ.

Είναι λοιπόν πολύ δύσκολον να φαντασθούμε πως ακριβώς εξούσαν ο μακρινός πρόγονός μας. Έν τούτοις, ένας διαπρητής παλαιοντολόγος, που αφιέρωσεν όλην την ζωήν του εις την μελέτην της τόσο απομακρυσμένης αυτής περιόδου, έκοιτη την κατώτερη περιγραφήν του τρόπου κατά τον οποίον εξούσαν ο άνθρωπος του Νεάντερταλ.

Σημερώνει. Το άμυδρο φως που αρχίζει ν' απλώνεται κάτω απ' τα πυκνά σύννεφα και την όμιχλη, φωτίζει μόλις και μετά βίας το εσωτερικόν μιας σπηλιάς, στην πλαγιά ενός χιονισμένου βουνού. Είς το βάθος διακρίνεται ένας σωρός από τομάρια άγριων θηρίων και παρά πέρα, ανάμεσα σε δύο πέτρινες πλάκες, λάμπουν μερικά αναμμένα ζώλα. Γύρω, το έδαφος είναι γεμάτο από κοκκαλά επάνω εις τα οποία διακρίνονται άκρη υπολείμματα σαρκών. Μία φοβερή δυσσομία μούλνει τον άερα.

Εξάφνα, τα τομάρια κινούνται εις το βάθος και ξεπροβάλλει ένα φοβερό πλάσμα, που έχει μίαν μακρυνήν μοιοειδή ανθρώπου. Είναι μάλλον κοντός, με πλατύστον θώρακα, μακριά κείλη, κοντόν λαμόν επί του οποίου στριγγίζεται ένα τρομακτικόν κεφάλι κατά τα τρία τέταρτα σκεπασμένο από πυκνόν τρίχωμα. Τα μάτια, μικρά σκετικώς και πολύ θαυλωμένα, πολύ οίμα τό ένα με τ' άλλο, σκεπάζονται σκεδόν από πυκνότατα φρύδια που συνεχίζονται εις τους κροτάφους. Την ίδιαν έκφραση έχουν σήμερα τα μάτια των ανθρώπομορφων πιθήκων. Το στόμα, πολύ μεγάλο, άνοιγει εις ένα θαυρωδές χαμογερόν που δείκνει δύο φοβεράς δοντοστοιχίας. Η μύτη είναι επίσης μεγάλη και τα αυτά μόλις διακρίνονται κάτω από τα πυκνά και μακριά μαλλιά. Όλον το σώμα είναι σκεπασμένον από δαυλ και κατάμαυρον τρίχωμα.

Με άναρθρες κραυγές και μουγκρητά, ο προϊστορικός άνθρωπος βγαίνει από την κοίτην του, πετάει τα τομάρια με άποτόμες κινήσεις και έσκεπαζεί εις ένα άλλο πλάσμα, επίσης άκοιμήτο. Είναι το ήλιο που, έχει δίπλα του δύο μικρότερα όντα με μάτια που σπινθίζον παρόξενα και έχουν κινήσεις τρομαγμένου ζώου. Άμέσως σπεύδουν προς τη φωτιά την οποίαν προσάφουν ν' ανάψουν πεύδ πολύ με την προσθήκη νέων ζύλων. Έν τώ μεταξύ η γυναίκα αρχίζει την εργασία της ήμερας. Παίρνει από τον σωρό ένα τομάρι, που

στάζει ακόμη αίμα, το απλώνει σε μία μεγάλη πέτρα και αρχίζει να το ζυρνάπ' την άνάπτει με μία μικρότερη, αφαιρεί τις σάρκες και το λίπος.

Ο άνδρας παρακολουθεί με κάποιαν ικανοποίησιν αυτήν την εργασία. Μετά παίρνει ένα ροζιζαμένο ρόπαλο και μία πέτρα μακρούλη, άκονισμένη σε μίαν άκρη. Είνε τα όπλα του, επιθετικά και

τά κέρατα του ζώου και μετά το κεφάλι. Τότε του κόβει τον λαιμό με την τροχιόμενη πέτρα και κολλάει το στόμα στην πληγή για να ρουφήξη το ζεστό και ζωογόνο αίμα. Ο θάνατος ενός ζώου, δίνει νέα ζωή ως έναν άνθρωπον.

Σκυμμένος τώρα κάτω απ' το βάρος της λείας του, ο προϊστορικός άνθρω

πως είναι δυνατόν να χάσουν τη ζέση και την συντροφιά της φωτιάς. Την εκπληρώνουσαν από τους προγόνους των και την διατηρούν με μίαν τέχνην που μεταδίδεται από μίας γεννεάς εις την άλλην.

Έντ η γυναίκα, η προϊστορική έστια, φροντίζει για την φωτιά, τα παιδιά ηγαίνονν να φέρουν το σκοτωμένο έλάφι. Το γδέρνουν γρήγορα και χορταίνουν με τις σάρκες του, τις οποίες μόλις ζεσταίνουν στή φωτιά. Έπειτα αρχίζει πάλι η δουλειά. Η γυναίκα θα καθαρίση τα τομάρια, ο άντρας θα κατασκευάζει νέα όπλα για νέα θηράματα.

Η εργασία του άνδρος είναι πολύ δύσκολη. Μόλις τώρα αρχίζει να λήμνη στο μυαλό του η πρώτη σκέψη της διανοήσεως. Πρέπει ν' άκονισή τις πέτρες, να τις κόμη μύτερες, να τις μεταβάλει σε όπλα, και αυτήν την εργασία δεν την έχει μάθει ακόμη καλά.

Έπ'ι τέλους το κατορθώνει! Και τα παιδιά του που τον παρακολουθούνε και προσπαθούν να μάθουν την τέχνη, άφίνουν άγριες κραυγές. Είναι ένα θαύμα για το όποιον εκπλησσονται και δεν διανοούνται ακόμη ότι είναι δυνατόν να το επαναλάβουν.

Έν τώ μεταξύ το φως αρχίζει να λιγοστεύει έκει μέσα, η όμιχλη άναβαίνει απ' την κοιλάδα, όλα τα πράγματα

Οι μακρυνοί πρόγονοί μας ήσαν όπως τους βλέπετε: Άπαιστοί την μορφήν, ζωάδες, γεμάτοι τρίχες, ζούσαν μέσα στις σπηλιές όπως τα θηρία...

άμυντικά. Το παίρνει και βγαίνει απ' τη σπηλιά για να κατέβη στην κοιλάδα. Άν και έχει σκεπασμένο μόνο ένα μέρος του στήθους και τα νεφρά με ένα τομάρι άρκουδας, έν τούτοις δεν αισθάνεται καθόλου το δριμύτο κρύο και τον σφοδρό άνεμον που τον δέρνει.

Καθώς προχωρεί, τα μάτια του, που πετούν άστραπές, έρευνούν διαρκώς το έδαφος, για ν' ανακαλύψουν την λείαν, έντ ακροάζετ'ι για ν' άκούση και τον παραμικρότερον μακρυνόν κρότον. Όταν φέρετ'ι εις την εισοδόν ενός δάσους βάζει τα όπλα του σε μία πυκνή του πρωτόγονου φορεμάτος του και σκαρφαλώνει εις ένα δέντρο με την ευκηνόαν και την σταθερότητα ενός άγριόγατου.

Απ' έκει διακρίνει ένα έλάφι που βόσκει κάπου έκει οίμα. Είναι πρώτης τάξεως λεία και δεν πρέπει να το διαφύγει. Κατεβαίνει από το δέντρο με την ιδιαν εύρησιν και αρχίζει να οέρνεται στο έδαφος, πλησιάζοντας προς το έλάφι. Κρύβεται πίσω απ' τους θάμνους και τα δέντρα, έντ τα ρουθιζόντα άνοιγοκλείνουν και το στόμα κάνει άπαισίους μορφομορς.

Λίγα μέτρα τον χωρίζουν τώρα από το έλάφι του, όταν τώ ζώον σκάνει το κεφάλι και τον βλέπει. Τότε ο προϊστορικός άνθρωπος δεν σκεφτείται πεί να προσφυλαχθ. Σπιννεται, και με το ρόπαλο ύψωμένο, όρμει κατά τώ άντιπάλου. Το έλάφι τόν υποδέχεται με κατεδασμένα κέρατα. Αυτά είναι τα όπλα που τώ έδωσεν η φύσις, μ' αυτά πρέπει να άμυνθ. Άλλά ο άνθρωπος, που είναι μόν πεύδ άδύνατος άλλα έχει όπλα τεκνιτά που διπλοάζουν την ικανότητά του, βγαίνει έπ'ι τέλους νικητής της πάλης. Με το ρόπαλο έσπασε

τους έπιστροφείς στη σπηλιά, την πρωτόγονη κατοικία του. Προτού φθάσθ όμως, από μακριά ακόμη, άκούει άγριες κραυγές, που θα ήταν σήμερα ικανές να τρομάζουν κ' ένα θηρίο. Είναι η γυναίκα και τα παιδιά του που κινδυνεύουν άσφαλώς. Ο άνδρας άφίνει τότε την λείαν και σπεύδει προς τα έκει, σπιννοντας δυνατό το ρόπαλο στα ροζιζαμένα χέρια του.

Όρμιαί σάν άνεισοτρήθλος μέσα στην σπηλιά και πέφτει επάνω εις ένα μαυριδερόν και τριχυτόν όγκον, τόν όποιον αρχίζει να χτυπά με όλη τη δύναμιν του. Είναι ο άσπονδότερος έχθρός του, η άρκουδα, που ήρθε για να τον έκτοπλησθ από τη σπηλιά, να τώ καταπαράξη τους γόνους. Είναι τόσο η όρμη της έπιθέσεως, ώστε ο τριχώτος έκείνος όγκος σπνρίζεται άμέσως διαρεια πληγμένους και η γυναίκα με τα παιδιά πέφτουν άπάνω του και τόν άποτελείνουν με τις πέτρες.

Η κορά για την νίκη και για την βεβαιότητα ότι έχουν άρκετό κρέας για να τροφούν και ένα τομάρι ακόμα για να ζεσταθούν, είναι τόσο μεγάλη, ώστε τα μέλη της πρώτης εκείνης ανθρώπινης οικογενείας χορεύουν γύρω από την σκοτωμένη άρκουδα, μουγκρίζοντας φοβερά.

Εξάφνα όμως η γυναίκα αντίλαμβάνει ότι τα ζώλα της φωτιάς έχουν σκεπείσαι κατά την διάρκειαν της πάλης και σπεύδει να τα περιμαζέψη. Γιατί έζοει ότι αν σβύσθ αυτή η φωτιά, θα είναι άδύνατον να την ανάψουν πάλι και τη νύκτα, όταν πέφτ η φοβερή παγωνιά, θα πεθάνουν όλοι από το κρύο. Φόβος και τρόμος κατέχει τους πρώτους εκείνους ανθρώπους στην ιδέα

ναλίζουν από την ύγρασία, το κρύο γίνεται πεύδ έντονο. Ο προϊστορικός άνθρωπος με την γυναίκα του διακόπτουν την εργασία και άρου προσθεσούν νέα ζώλα στή φωτιά, πετούν επάνω μερικά κομμάτια κρέας.

Καθώς πυκνώνεται η όμιχλη και το σκοτάδι απλώνεται βαθύτερο, τόν άσυντό που είναι προυρισμένο να ζή την ημέρα αρχίζει ν' άνησυχθ. Έντ καταβροχθίζει το άψπτο ακόμη κρέας, τελειν την άκοή του για ν' άρπάξη τους κρότους που έρχονται από μακριά και ηρόσπαθεί να διαλύσθ το μυοτήριό του σκότους. Η γυναίκα και τα παιδιά άποσύρονται στο βάθος της σπηλιάς, κωλνται κάτω από τα τομάρια. Μουγκρητά και υπόκωφοι κρότοι άκούονται άπ' έξω. Ο άνθρωπος των σπηλιών καταλαβαίνει ότι είναι κατώτερος του μυστηρίου που άκρύβεται εις τους πρώτους εκείνους ανθρώπους στην ιδέα

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:
Έτησία Αρχ. 200
Εξάμηνος » 100
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:
Έτησία Αίρ. 2
Εξάμηνος » 1

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Τραπεζών και κινηματογραφών κατά στίχον Δραχ. 15.
Έμπορικά άγγελία Δρ. 12.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Από το γενικότερον διεθνές μέτωπον δεν υπήρξαν κατά την λήσσαν έβδομάδα περιστάσεις ή ένδειξεις, δυνάμει να μεταβάλουν την κρατούσαν γενικήν έντασιν, ότι το γε νυν έγον, ό διεθνής όρξισαν δεν σπιάζεται από πυκνών και άνησυχτικών νεφών. Βεβαίως οι έντατικοί έξελισσόμενοι της Άγγλίας προκαλούν εις τους άμέσους ενδιαφερομένους διπλωματικούς κύκλους άνησυχίας και παρορμούν εις την εφαρμογήν ή αντίστοιχών μέτρων ή εις την προστάθειαν διπλωματικών συνεννοήσεων με σκοπό την άντιμετώπισιν μίας προσεχούς άσχυλικής υπερπόλλας. Άλλα τοιούτ δεν άδεί ραγδαίως εις κινδύνους άμέσου διαταράξεως της παγκοσμίου ειρήνης.

Κατά συνέπειαν παρ'ιένει πάντοτε ως μόνη έστία, έγκλείουσα άμέσους κινδύνους, ό έμφύλιος έν Ισπανία πόλεμος και οι έξ αυτού άπορρέοντες περιστάσεις. Σχετικώς πρέπει να σημειωθ ότι τόν η Κυβέρνησις της Σαλαμάνκας (Φράγκο) όσον και η Κυβέρνησις της Βαλένθιας (Ερυθρό) προσπαθούν με κάθε τρόπον να δημιουργούν καθ' έκάστην άφορμάς προστριβών μεταξύ των Μεγάλων Δυνάμεων, με την ύστερόβουλον σκέψιν να ματαιώσουν τας συμφωνίας των περί μη έπεμβάσεως. Διά τούτο και σήμερον το πρόσχον άνησυχτικόν σημείον ή τή όλη έξελείζει τόν όπωδοτήτορ όξέν διπλωματικών ζητημάτων, είνε μήπως διαταραχθ έν τώ Ισπανικώ ζητηματι ή όμορφία των Μ. Δυνάμεων, όποτε μοιραίως θ' άνακύψουν περισσώτεροι και σφοδρότεροι οι κίνδυνοι, οίτινες περί τα τέλη του παρελθόντος έτους ήπλησαν την παγκόσμιον ειρήνην.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑΝ

Η έξαγγελθείσα νέα μεγάλη έπίθεσις τών έθνικών στρατευμάτων του Φράγκο έναντίον της Μαδρίτης ήρξασθ από ήμερών με μέγιστήν ένταση και με χρησιμοποίηση όλων των μηχανημάτων εις τόν τομέα τούτον δυνάμειν του στρατηγού Φράγκο, τόνον από άπόψεως έμφύλου όσον και από άπόψεως μηχανοκινήτου όλκού. Ο άγών διεξαχόμενος εις άπαστας έξήκοντα πέντε περίπου χιλιομέτρων βορειοανατολικά της Ισπανικής πρωτεύσεως έξακολουθεί σφοδρότατος, από την έκδασιν δε αυτού θα έδραστηθ κατά μέγιστον μέρος ή τύχη της Μαδρίτης. Τα έθνικά στρατεύματα του στρατηγού Φράγκο Ισχυρίζονται ότι προήλασαν κατά έπτά χιλιομέτρα. Έν τούτοις οι έρυθροί είναι εξηκνισμένον, ότι προβάλλουν μεγάλην άντίστασιν εις τους ανατολικούς τομείς της Μαδρίτης.

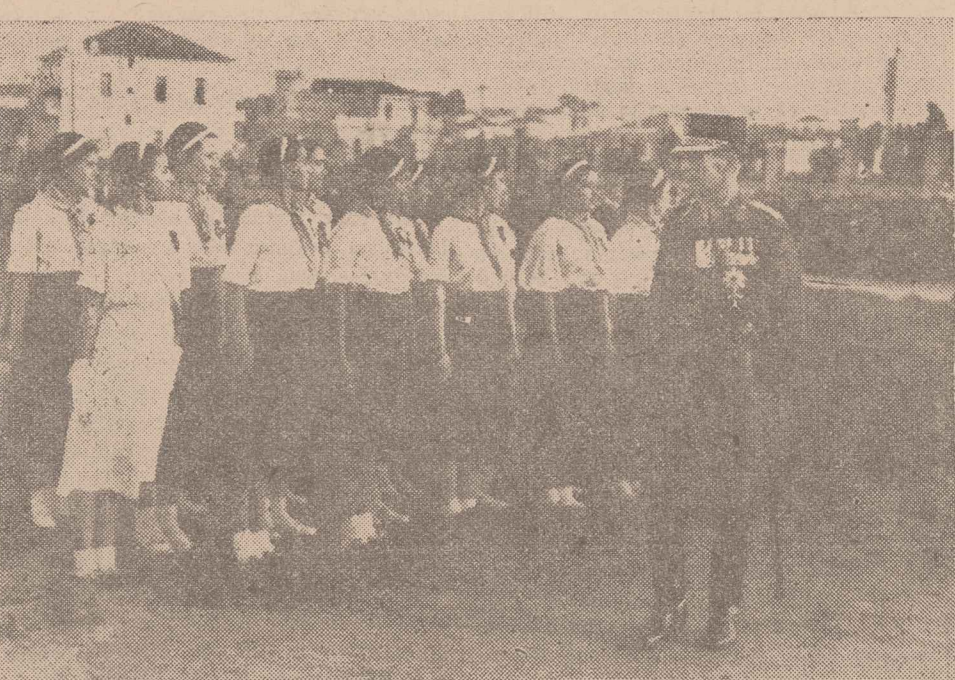
ΑΠΟ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙΟΝ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥ Κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΙΣ ΚΡΗΤΗΝ

Τρία χαρακτηριστικά στιγμιότυπα από το ταξίδιον της Α. Μ. του Βασιλέως Γεωργίου και του Πρωθυπουργού κ. Ι. Μεταξά εις την Κρήτην, όπου έτυχον είλικρινούς και ένθουσιώδους υποδοχής εκ μέρους του λαού.

Κυριακή, 7 Μαρτίου. — Η Α. Μ. ο Βασιλεύς και ο Πρωθυπουργός κ. Ιω. Μεταξάς, συνοδεύομενοι από τών υπασπιστών των και του ύφυπουργού του Πολιτικού Γραφείου κ. Κ. Μπουρμπούλη,

θουσιώδεις εκδηλώσεις του συνηγμένου πλήθους, απέβησθη διά της βασιλικής άμκασίας, γνόμενος δικτός, υπό τού άποδείσσθέντος πρώτου κ. Πρωθυπουργού και τών άλλων επίσημων. Τα συγ

Μαθήτριά του Ρεθύμνου υποδέχονται την Α. Μ. τον Βασιλέα Γεωργίου, όστις έτυχε ένθουσιώδους υποδοχής εις την Μεγαλόνησον.

επέδρασαν την προτεραιάν (Σάββατον) του «Αέρος» και άνεχώρησαν την 2.45 μ.μ. (του Σάββατου) εις Κρήτην. Δεύτερα, 8 Μαρτίου. — Την 9.45 π.μ. της χθες Κυριακής, η Α. Μ. ο Βασιλεύς, υπό τούς κανονισδολομους του «Αέρος» και του φρουρίου, τούς χαρμοσύνης συριγμούς των άγκυροβολημένων εις τόν λιμένα πλοίων, και τας έν

κεντρωμένα πλήθη έξέστασαν εις φρενιτώδεις ζητωκραυγάς. Η Α. Μ. ο Βασιλεύς, φέρον σπολήν έκταρατίας στρατηγού με ταινίαν μεγαλοστάου, έχαιρε με χειροφίλιας όλους τούς περισταμένους επίσημους. Ο Δήμαρχος Χανίων κ. Μοντάκης προσεφώνησε τόν Άνακτα τόνισας την ύπεροχον χαράν, ήν δοκιμάζει ο πληθυσμός μετά τών χιλιάδων των χωρικών, οι οποίοι κατήλθον άπο προχθές εις τόν Ηράκλειον συνωστίζετ'ι εις τα μέρη όπου εύρίσκεται ή Α. Μ. ο Βασιλεύς και ο κ. Πρωθυπουργός.

χωρίς θεαίους, εκ τούτου, να συγχωρείται σήμερον ή πρόδελψις οιασδήποτε έκβάσεως του άγώνος.

Έκ Σαλαμάνκας παρέχεται ή πληροφορία, ότι τα έθνικά στρατεύματα έσυνέχισαν έπιτυχώς τας έπιχειρήσεις των άνατολικών της Μαδρίτης, προχωρήσαντες προς την κατεύθυνσιν της Γουαδαλαχάρας. Επίθεσιν επίσης ανέλαβον τα έθνικά στρατεύματα και εις την Σιέρα Ερρατηθ κατά μέγιστον μέρος ή τύχη της Μαδρίτης.

Πολλά γαλλικά έφημερίδες έξετάζουσι την έν Ισπανία κατάστασιν προβάλλουν ως έπιτεμένην την κατάληψιν ότι προβάλλουν μεγάλην άντίστασιν εις τους ανατολικούς τομείς της Μαδρίτης.

Μετ' άλλας ένθουσιώδεις εκδηλώσεις και προσφωνήσεις ή Α. Μ. ο Βασιλεύς και ο κ. Πρωθυπουργός μεθ' όλων των επίσημων και παρακολουθούσων τού ένθουσιώδους πλήθους, κατηύθησαν εις την Μητροπολιν, όπου έφθλη δοξολογία. Άκολούθως ο Βασιλεύς, συνοδευόμενος υπό του κ. Ιω. Μεταξά, μετέβη εις τούς στρατώντας του 14ου Συντάγματος και κατέθεσε στεφάνον εις τή ήρσιν των πεσόντων.

Η Α. Μ. ο Βασιλεύς την μεσημέριαν έξέβηκε μόνος εις τα χωρία Μουρμής,

Συργί και Άγία Βαρβάρα, έπανελθών εις Χανιά την 1 μ.μ.

Μετά το πέρας του γεύματος, παρατεθέντος υπό τού Δήμου Χανίων, ή Α. Μ. ο Βασιλεύς μετά τού Πρέσβου της Κυβερνήσεως κ. Ιω. Μεταξά, έξέδραμον άπρεπιδιοποίητος μόνον τινς τόν Ά. Κροτήρη και έπεσκέφθησαν τόν αυτόθι άνεγειρόμενον άνάμια της Έλευθερίας ως και τόν τάφον τού Βενιζέλου.

Τρίτη, 9 Μαρτίου. — Χθες (Δευτέρα) ή Α. Μ. ο Βασιλεύς συνοδευόμενος υπό τού κ. Πρωθυπουργού άνεχώρησεν έν μέσω φρενιτώδους ένθουσιώσεως εκ Χανίων, όπως έπισκεφθ την Ρέθυμνον. Κατά την διαδρομήν, εις όλα τα ένδιάμεσα χωρία επεφολάσασθ εις τόν Βασιλέα και τόν κ. Πρωθυπουργόν αληθώς άποθεωτική ύποδοχή.

Την 3.30 μ.μ. της Δευτέρας, ή Α. Μ. ο Βασιλεύς μετά τού κ. Πρωθυπουργού έφθασαν εις Ρέθυμνον, όπου έγένετο εις αυτούς μεγαλειώδης ύποδοχή, έπισφραγίσσας τόν ένθουσιώσμον και την χαράν, μεθ' όν όμπαας ο Κρητικός Λαός υπέδεδθη τόν Βασιλέα και τόν Πρωθυπουργόν. Ολόκληρος ή πόλις Ρεθύμνου άνηγγεχ υπό τούς ήγους τού «Αέτος ό Γυός» και τας εκδηλώσεις ύπέρ τού έθνικού έργου της Κυβερνήσεως.

Τετάρτη, 10 Μαρτίου. — Την 8ην πρωινήν της σήμερον (Τετάρτης) ή Α. Μ. ο Βασιλεύς μετά τού κ. Πρωθυπουργού και της συνοδείας των άνεχώρησαν εκ Ρεθύμνου εις Ηράκλειον. Ο ταυτόχροнос κατάπλους τού «Αέρος» προκαλεί έξαλλον ένθουσιώσμον τού πλήθους. Η πόλις τού Ηρακλείου παρουσιάζει θέαμα όμοιον τού όποιον δεν άπαιμώθη εις τόν παρελθόν. Η έμφανίσις της Α. Μ. τού Βασιλέως και τού κ. Πρωθυπουργού έδωκε το σύνθημα της έκρήξεως τού παλλακικού ένθουσιώσμου. Έπικολούθησεν αληθές πανδαμίοιον. Ολόκληρος ο πληθυσμός μετά τών χιλιάδων των χωρικών, οι οποίοι κατήλθον άπο προχθές εις τόν Ηράκλειον συνωστίζετ'ι εις τα μέρη όπου εύρίσκεται ή Α. Μ. ο Βασιλεύς και ο κ. Πρωθυπουργός.

Πέμπτη, 11 Μαρτίου. — Νεώτερα τηλεγραφήματα εκ Κρήτης είκονίζον την κρατούσαν παλλακικήν φρενιτώδη μετ'όλοκληρου τού Κρητικού Λαού διά την έν τη Μεγαλονήσω παρουσίαν της Α. Μ. τού Βασιλέως και τού κ. Πρωθυπουργού. Άπ' έτέρου τηλεγραφικά πληροφορία εκ Πελοποννήσου, την οποίαν περιέγραψ ο ύπουργός-διοικητής της πρωτεύσεως κ. Κ. Κοτζιάς, παρουσιάζουν τόν Λαόν της Πελοποννήσου ως δραστήμιον της παρουσίας τού κ. Κ. Κοτζιά διά να διαδηλώσθ την ικανοποίησιν του και την άφοσίωσιν του προς την Κυβέρνησιν και τόν ύπ' αυτής συντελούμενον έθνικόν έργον.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ο υψωτικός τόνος όστις από του Αυγούστου του παρελθόντος έτους ήρχισε να επικρατεί εις τας χρηματιστηριακάς συναλλαγάς και ενέταθη μέχρι τέλους του παρελθόντος μηνός, αποτέλεσμα του όποιου υπήρξεν αφ' ενός μέρους η σταθεροποίησης επιπέδων τιμών, αφ' ετέρου δε η βελτίωση των τιμών των υγιών επιχειρήσεων ήρχισε να κάμπτεται ήδη, κατόπιν της εκκλιθείσας του σπουδαιότερου συντελεστού, όστις ενέτεινε τούτον.

Όπως δὲ πτό η' άναμονή της δημοσιεύσεως των Ισολογισμών των Ιδρυμάτων εκ της όποιας, δά καταργήσεται η' πραγματική οικονομική κατάσταση του, των και δά εξακριβωθό εαν όντως η' κατευθυνσις αυτή της άγοράς θα έδεικαλωέτο και εις τό έξής.

Ηδη αι πλείσται των Άνωνύμων Εταιρειών εδωκευσεσαν τους Ισολογισμούς των, εκ της μελέτης δε των σημαντικών εξ αυτών, καταφανείται όντως ότι κατεβλήθη σοβαρά προσπάθεια εκ μέρους των διευθυνόντων ταύτας διά την ανάπτυξιν της δραστηριότητος των κατά τό παρελθόν έτος, τό χρονικόν όμως διάστημα κατά τό όποιον ανεπτυχθή αυτή, ήτο σχετικώς μικρόν, ώστε η' άναθά αποτελέσματα να μην είναι δυνατόν να εμφανισθούσιν εις τό τέλος της παρελθούσης χρήσεως.

Όπως εξαίρεσι των Τραπεζών αιτινες έδωσαν μερίσματα άνωτέρα ή τα αυτά του έτους 1935 και ένίαν βιομηχανικών Εταιρειών άπινες δι' ειδικούς δι' αυτές λόγους επέτυχον καλύτερους άπολογισμούς, αι πλείσται δέν έμφανίζουσι τό αποτέλεσμα εκείνόν όπερ καταλλήλως καλλιεργήθεν εις την χρηματιστηριακήν άγοράν από των άρχών του τρέχοντος έτους μέχρι του τέλους του παρελθόντος μηνός, επέτρεψε την βελτίωσιν των τιμών των και ποσοστόν δυσανάλογον προς την εσωτερικήν άξιν των μετοχών τούτων.

Όπως όποτε όμως άναμφισβήτητον είναι τό γεγονός ότι η' οικονομική δραστηριότης της Χώρας ήτις μέχρι του Ιουλίου ήτο συνεχώς πτωτική, από του Αυγούστου και έντεθεν διαγράφεται, υψωτική, τείνει δε να υπερβή τόν δείκτην του 1935 κατά ποσοστόν όπερ επιτρέπει την έκφρασιν της πεποιθήσεως ότι η' οικονομική δραστηριότης της Χώρας μας από του Αυγούστου παρελθόντος έτους και έντεθεν άπεινάζει την νάρκην εις την όποιαν την εθούσις, επί μακρόν η' πολιτική άναρχία υπό της όποιας έμσσιζέτο, επιδιώκει δε σήμερον να πραγματοποιήσθαι άλλατα άτινα ασφαλώς θα ήν φέρουν εις την αυτήν άφρητριάν με τους λαούς εκείνους όπινες άππληγμένοι έσωτερικών διαμαχών, διαπνέονται από του πόθου της εγγενούς αμύλης εις τά πεδία της προόδου και της Ικανότητος.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΓΑΛΛΙΑ

Τό σημαντικώτερον γεγονός της εβδομάδος αποτελεί όντως η' επιτυχία της Γαλλικής Κυβερνήσεως ως προς την ύποδοχην της όποιας έτυχεν η' άποφασισθείσα παρ' αυτής, άμεσος έκδωσις δανείου ένδικτης άμύνης.

Εις την Βουλήν, κατά τας πληροφορίας των Γαλλικών έφημερίδων, τό έκδοθένόμενον δάνειον θα είναι τριμερές, εις στεργλίνας, δολάρια και φράγκα, ή δε Κυβέρνησις έγγυαται την έξοφλήσιν τούτου εις τό νόμισμα της εκλογής του έγγυαφομένου.

Τό δάνειον τούτο αποτελεί την μόνην μακροπρόθεσμον έκδοσιν του δημοσφουλαιου διά τό τρέχον έτος.

Η Γαλλική Κυβέρνησις άπεφάσισε την άποκατάστασιν της έλευθερίας των βιομηχανικών συναλλαγών διά του έξής άνακοινωθέντος όπερ εδωκευσεσαν τό Γαλλικός Τύπος.

Βάσει της Γαλλικής νομισματικής πολιτικής θέλει και εις τό μέλλον άποτελέσει τό κατά την 29ην Σεπτεμβρίου παρελθόντος έτους συνασθέν τριμερές Σύμφωνον μετά της Μεγάλης Βρετανίας και των Ηνωμένων Πολιτειών.

Η Κυβέρνησις έντέλλεται εις την Τράπεζαν της Γαλλίας, όπως χορηγήσθαι γενικήν άδειαν έλευθέρως εισαγωγής και έλευθέρως διαπραγματεύσεως χρυσού εν τῷ έσωτερικῷ.

Επιτροπή άποτελουμένη εκ των Διοικητών των Τραπεζών Γαλλίας και Ινδοκίνας και του Διευθυντού της Υπηρεσίας Κινήσεως Κεφαλαίων, θα διακρίβωνται τό ρυθμιστικόν ταμίον συναλλαγμάτων, όπερ εκ των μέσων άτινα έχει εις την διάθεσιν του διά την άμυναν του νομίσματος, θα δύνηται να έξασφαλίη την ασφάλειαν των τιμών και την σταθερότητα του έμπορίου.

Αι άποφάσεις άς έλαθεν η Γαλλική Κυβέρνησις, έπέφεραν πλήρη σύγκρισιν εις την Λονδίνεον άγοράν έξωτερικών συναλλαγμάτων, αφ' ής δε στιγμής η Τράπεζα της Γαλλίας έπαυσε υποστηρίζουσα τό φράγκον άμέσως παραδόσεως, εδωκυργήθη η έντύπωσις ότι αι Γαλλικαί Άρχαί θ' άφιναν αυτό να υποτιμηθί μέχρι του νομίμου κατωτάτου όρίου περιεκτικότητος 43 χιλιογράμμων, άντιστοιχοϋντος προς τιμήν φράγκου 112.5 περίπου κατά στεργλίαν.

Αι πωλήσεις έπικολούθησαν άθρόαι, η παρέμβασις δε κερδοσκοπών τιμών όντως έπεδίωκαν να καλυφθώσιν, δέν ήτις όποιες έμσσιζέτο, επιδιώκει δε σήμερον να πραγματοποιήσθαι άλλατα άτινα ασφαλώς θα ήν φέρουν εις την αυτήν άφρητριάν με τους λαούς εκείνους όπινες άππληγμένοι έσωτερικών διαμαχών, διαπνέονται από του πόθου της εγγενούς αμύλης εις τά πεδία της προόδου και της Ικανότητος.

ΠΟΛΩΝΙΑ

Η Πολωνική Κυβέρνησις άπεφάσισε όπως άναστέλλη από της 15ης προσεχούσης μηνός Άπριλίου την εις άκέραιον ύπηρεσίαν του δανείου σταθεροποιήσεως εις λίρας στεργλίνας 1927, 7 %.

Η Πολωνική Κυβέρνησις προέτεινεν

εις τους κατόχους τοκομεριδίων καθισταμένων ληξιπρόθεσμων την 15ην Όκτωβρίου έ. έ. και 15ην Άπριλίου 1938, επιλογήν ένός των δύο άκολουθών τρόπων διακανονισμού :

1) Άνταλλαγήν των τοκομεριδίων τούτων εις τό άκέραιον διά νέων τοκοροηλυτικών εικασατών όμολογίων προς 3 % εις τό νόμισμα των άρχικών τοκομεριδίων.

2) Έξαγοράν των ληξιπρόθεσμων τούτων τοκομεριδίων διά πληρωμής της μετρητικής 35 % της όνομαστικής αυτών άξιας.

Διά τους κατόχους οπτινες δέν άποδέχονται ούδένα των άνωτέρω τρόπων διακανονισμού, άπεφάσισεν όπως, τό εις ζήτου Ιούστιμον της όνομαστικής άξιας των τοκομεριδίων των, κατατεθί εις δεσμευμένον λογαριασμόν παρά τη Τραπεζή της Πολωνίας, πάσα δε μεταφορά εις έξωτερικόν συνάλλαγμα εκ τού τογαριασμού τούτου, άναστέλλεται προς τό παρόν.

ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ

Ο Πρόεδρος Ρούζβελτ υπέγραψε τόν Νόμον, διά του όποιου παρατείνεται επί τριετιαν ή χορηγηθείσα εις αυτόν έξουσιοδότησις διά την σύναψιν έμπορικώς συμβάσεων άμοιβαίοτητας.

Η βιομηχανική δραστηριότης εξακολουθεί ν' άναπτύσσεται σταθερώς, ύπερβάσας κατά τό ήμιοι και πλέον ακρόν τό παρελθόν έτος, παραγωγών.

Παράλληλως προς την άνάπτυξιν της βιομηχανικής παραγωγής, κατεβλήθη έντατική προσπάθεια διά την καλλιέργειαν προϊόντων της γής ένδιφερόντων τας διεθνείς άγοράς, περιοδικώς, δύναται τις να ελπίη.

Τό επιχειρηματικόν πνεύμα των Άμερικανών δέν ήτο δυνατόν να παρήρη την χρησιμότητα του άμμοδικος εις τας νεώτερας πολεμικάς παρασκευάς, ούτε άκόμη νά μην άντιληφθί την δεσπόζουσαν έπιρροήν επί των άγορών έμπορευμάτων ήν άσκούσιν οι έπανεξοπλισμοί των Χωρών. Εις τους άνωτέρω δύο συντελεστές θα ήρήν να άποδοθί η' παρονομαζομένη σήμερον έν' τοις Ηνωμέναις Πολιτείαις δύναμικότης εις προϊόντα άνα αι τιμαι διατηρούνται σταθεραί και η' κατανάλωσις των είναι εύκολος εις τας διεθνείς άγοράς.

Η Τράπεζα της Σουηδίας έξουσιοδότησεν διά νομοσχεδίου την Κυβέρνησιν όπως υποχρεώσθαι τας Τραπεζάς και διατηρήσθαι παρ' αυτών ταμιακά άποθέματα άναλογούντα προς τό 25 % των υποχρεώσεων των (μη συμπεριλαμβανομένων των καταθέσεων Ταμειυτηρίου).

Τό Υπουργείον Έμπορίου και Βιομηχανίας του Ρουμανικού Κράτους άπεφάσισεν όπως άπαγορεύσθαι εις τους ζένους, να ιδρύσωνιν νέας επιχειρήσεις εν Ρουμανία.

Κατά τας πληροφορίας του Άγγλικού Τύπου λέγεται ότι διεξάγονται διαπραγματεύσεις προς ιδρύσιν Βουλγαροποισλαυικής Τραπεζής.

Κατ' έξηκριδωμένας πληροφορίας, αι έν Τουρκία επιχειρήσεις, αιτινες θα χρηματοδοτηθώσι δι' Άγγλικών κεφαλαίων, άντιπροσώπευοι συνολόν 22 έκατομμυρίων Άγγλικών λίρων. Αι πιετώσεις θέλουσι διατεθί κατά τό πλείστον διά κατασκευάς και άναδιοργανώσεις λιμένων, διά την επέκτασιν του σιδηροδρομικού δικτύου και διά την ίδρύσιν παρεμφερών προς τους άνω άκοπούς έργουσαίων.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Εις τό Κεντρικόν Κατάστημα της Τραπεζής της Έλλάδος, συνήλθεν η' έποία γενική συνέλευσις των μετόχων της Τραπεζής ταύτης, κατά την όποιαν ο Διοικητής ταύτης κ. Έμμανουήλ Τσουδερός, άνέγγνωσε την έπτοίαν έκθεσιν επί του Ισολογισμού του 1936, έπισκοπήσας δι' αυτής γενικώτερον την Έλληνικήν και διεθνή οικονομικήν και δημοσιονομικήν κατάστασιν κατά τό παρελθόν έτος.

Η Έθνική Τράπεζα της Έλλάδος, συνεκάλεσε διά την 1ην προσεχούσης μηνός Άπριλίου έ. έ. την έπτοίαν γενικήν συνέλευσιν των μετόχων αυτής.

Η Έμπορική Τράπεζα της Έλλάδος συγκαλεί τους μετόχους της εις την έπτοίαν γενικήν συνέλευσιν την 3ην Άπριλίου 1937.

Εις την «Έφημερίδα της Κυβερνήσεως» εδωκευσεσαν Νόμος «περί έρμηνείας και συμπληρώσεως συναλλαγματικών Νόμων» διά του όποιου παρατείνεται ή προθεσμία διά την ρύθμισιν των ύφισταμένων μεταξύ του Κράτους και των Τραπεζών διαφορών μέχρι της 30ης Ιουνίου έ. έ.

ΑΠΟΨΕ ΣΤΑΣ 10%

Δίδεται εις τας πελτελεις αιδούσας τού :

«ΑΚΡΟΠ ΠΑΛΑΣ»

Ο Α' ΜΕΓΑΣ ΧΟΡΟΣ

ΤΗΣ

«ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ»

Υπέρ του Ταμείου Προνοίας αυτών Χωρών. Εις τους άνωτέρω δύο συντελεστές θα ήρήν να άποδοθί η' παρονομαζομένη σήμερον έν' τοις Ηνωμέναις Πολιτείαις δύναμικότης εις προϊόντα άνα αι τιμαι διατηρούνται σταθεραί και η' κατανάλωσις των είναι εύκολος εις τας διεθνείς άγοράς.

Υπό την προστασίαν του κ. Υπουργού Τύπου και Τουρισμού κ. Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗ

Άτρεξίν — Κετιγιέν — Λαχείον — Δύο έρχήστρα.

Ένδυμα βραδυόν ή μετεμφίσεις Τιμή Εισιτηρίου 5ρχ. 100

ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΕΙΨΗ ΚΑΝΕΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ.

BERLITZ

Ειδικά Παραδόσεις Ξένων Γλωσσών διά τους Φοιτητάς Τρις της Έβδομάδος (κατά γλώσσιν) Αρχ. 120 Μηνιαίας ΓΑΛΛΙΚΑ-ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ-ΑΓΓΛΙΚΑ Γενική, Σταύρου 2

BERLITZ

ΚΛΙΝΙΚΗ ΣΙΔΕΡΗ

Μαιευτική-Γυναικολογική Καλινόπερ 6, τηλ. 26-735 Δωμάτια πολυτελείας Α' Β' και Γ' θέσεως.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ύπευθύνων συμφώνως τῷ Νόμῳ

Υπεύθυνος συντάκτης: ΝΙΚ. Α. ΜΑΥΡΟΜΑΤΗΣ Σμυρδωνος Τριούπη 34

Διευθυντής τυπογραφείου: ΝΙΚΟΣ ΓΑΒΛΑΑΣ Πριάμου 53 — Κολιθέο

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΠΩΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ Η ΠΕΡΙΦΗΜΗ

ΣΚΩΤΛΑΝΤ ΓΥΑΡΝΤ

Η μεγαλύτερα και ή πλέον ώργανωμένη άστυνομία που υπάρχει εις τόν κόσμον

τους σκουριασμένες τις κηλίδες του αίματος, κάνουν τόν έπισκέπτη να σκέπτεται φρικτά έγκλήματα και γεγονότα που μόνον στή θέα αυτών των όπλων μπορεί να τά φαντασθί κανείς. Γύρω-γύρω σε όλους τους τοίχους είναι έταξέρες κι' άπάνω σ' αυτές διάφορες κεφαλές κατασκευασμένες από πηλό καφέ. Στις θηρίνες θρίσκονται έκτεθειμένα, έκτός από τά φονικά όπλα και τά εργαλεία των διαρρηκτών και τά μέσα της μεταμφίσεως των κακούργων, όλα μακρούς ψευτικές γενειάδες, εύλινα πόδια, περούκες, μαύρα γυαλιά κλπ.

Στή Σκώτλαντ Γυάρντ πγαίνουσι κάθε χρόνο πολλοί μαθηταί οι όποιοι εινε ως επί τό πλείστον κοινοί άστυνομικοί. Για

μέ βοηθήσεσθαι στήν άναρρίκησιν μου αυτή, τήν τόσο δύσκολη για έναν άμάθητο. Είμαι ο ιδιοκτήτης της βίλλας, οίοντις κ. Χ., που έκασα στο δρόμο τά κλειδιά μου. Μπρός σ' αυτή τήν διαδραματίζω, ο ευγενικός (Μπόμπυ) βοήθησε, τόν δόξεν ιδιοκτήτη, να μη σήπτι του από τό άνοιχτό παράθυρο. Αυτός μόλις ήμπηκε, σάν καλός νοικοκύρης, άναψε τό φως, κάθισε κοντά στο παράθυρο, άναψε τό τσιγάρο του, πήρε ένα θιάλο από τήν θιάλοθήκη του και άρχισε τήν άνάγνωση. Ο (Μπόμπυ), άκούσ παρκαλούσθαι, σε τόν κύριο για αρκετή ώρα από μακριά, άπομακρύνθηκε ήσυκος, Άλλά ποιά ήτο ή έκπληξις του όταν τήν άλλη μέρα έμαθε ότι ο τζέντλεμαν αυτός ή-

πωσδήποτε κατεστραμμένη είτε από τήν κοπιαστική ύπηρεσία-στο στρατό ή στο στόλο ή από μία άσπτη ζωή.

Με τέτοιες και άλλες άγγελίες περιεπαίζαν τότε τήν άγγλική άστυνομία, διακαίως όμως, διότι στους δρόμους του Λονδίνου δέν υπήρχε καμμία άπολύτως άσφάλεια και μόλις σκοτεινιάζε δέν ύπήρχε κανένας στο δρόμο. Τέτοιοι πτο ο κίνδυνος, καθόλου υπερβολικός, αφού όπως άναφέρουν οι στατιστικές των τότε δικαστηρίων, στα 1820, στήν Άγγλία, επί 24 άνδρώνων ο ένας ήτο έγκληματίας. Στο Λονδίνο μόνον υπήρχαν 8.000 γγνωστοί κλεπταποδόχοι, μεταξύ των όποιων ήσαν και μικρά παιδιά. Στο 1830 άπεφασίσθη η' όργάνωσις μιάς άστυνομίας, σσοδάρς και πραγματικής, η' όποία άνωμάσθη «Άστυνομία της Μητροπόλεως» και στο 1842 είχε τους πρώτους της 12 ντέτεκτιβ, διαλεγμένους από τους εύφεστερούς και Ικανωτέρους υπαλλήλους της. Απ' αυτή τήν ομάδα, εξελίχθη σὺν τῷ χρόνῳ η' σημερινή όργάνωσις, ή τούσων παγκοσμίας γνωστή και έκτιμωμένη από όλον τόν κόσμον, ή όργάνωσις της Σκώτλαντ Γυάρντ.

Η Σκώτλαντ Γυάρντ έχει σήμερα, εκτός από τά άλλα της καθήκοντα κι' ένα άκόμη σπουδαίο έργο: Αυτή φροντίζει και λαμβάνει όλα τά μέτρα για τήν όσο τό δυνατόν τελειότερα διεξαγωγή των έορτών της στέψεως. Έπίσης λαμβάνει προληπτικά μέτρα κυρίως εναντίον εκείνων που έρχονται από τό έξωτερικό, γιατί τους δίκοις της έκθροους, τά υποπτα άγγλικά πρόσωπα, ή Σκώτλαντ Γυάρντ τά γνωρίζει (απ' έξω κι' άνακατωτά). Έν πρώτοις γίνεται ο έλεγχος των άφίξεων με άκραν άυστηρότητα και υπό τήν επίθεσιν της. Η Σκώτλαντ Γυάρντ έχει καταλόγους έγκληματιών όλων των Κρατών, τους όποιους παραβάσει με τίς δικές της συλλογές. Μυστικοί άστυνομικοί, παρακολουθούν κάθε νωοφερμένο και κάθε πρόσωπο, που θεωρείται ύποπτο και τότε αυτό έμποδίζεται να άποδίσσθαι και συλλαμβάνεται προληπτικώς. Άλλά τό σύστημα της Σκώτλαντ Γυάρντ εινε: μυστικότης. Γι' αυτό πολλά ύποπτα πρόσωπα συταγραφίζονται κατά τήν άποδίβασιν χωρίς να τό άντιληφθούσιν καν.

Όλα τά ξενοδοχεία και σήπια που νοικιάζουν σήματα θρίσκονται υπό τήν άστυρη και συνεχή επίθεσιν της άστυνομίας. Υπό τήν τία επίθεσιν θρίσκονται και πολλές ύποπτες οικοίκες γνωστές ως κατοικίες κακοποιών. Κανείς από τους κατοίκους αυτούς δέν μπορεί να βγί έξω απ' τήν περιοχή του, γιατί ή Σκώτλαντ Γυάρντ μένει άγρυπνος και άκόλλητος φρουρός!

Οι Γαλιανέδες εινε... άνεκτίμητες.

2.000.000 λίρες στεργλίνας προσεφέρθηκαν στήν μίς Τομίκ Κουρόβαν, μία καινούργια ένός ξενοδοχείου της Πιοκώνας από ένός Γερμανικού θάου-μυστή της, ηλικίας 71 χρόνων, υπό τόν όρον να δεχθί να γίνη γυναικα του. Η πρεσβήσθη Πιανινέζα άπέρριψε τήν προσφορά του κρημου Άμερικανού.

Οι Κινέζοι... παιδοκτόνοι

Η παιδοκτοσία στήν Κίνα αποτελεί ένα συνθημένο και μόνιμο φαινόμε-νο.

Τό 1933 περιμωζεύθηκαν από τους όρσους μόνον της Σαγκάης τά πτώματα 130 παιδιών ηλικίας από ενός μηνός έως δύο χρόνων. Τά άπκα αυτά παιδάκια τά σκοτώνουν οι ίδιοι οι γονείς τους, έπειδή δέν μπορούν να τά θρέψουν.

Η Μάντυ Κάρλιν, η πρώτη γυναίκα που έλαβε τόν τίτλον του έπίθεωρητου της Σκώτλαντ Γυάρντ.

ακολειο τους χρησιμοποιεί αυτή ή αίθουσα του Μουσείου, γιατί εκεί, ενώ γίνεται τό κατοικη της βίλλας έλεπταν στο θέατρο, μάθημα, έχουν μπροστά τους και τό σά-

κι' έτσι μπορείς άνεπαόλητως να πάρη μα τό έγκλημάτος. Οι μαθηταί αυτοί είναι έκασος μαθητής έρχε και όσα χρηματά να γνωστοί εις τόν άγγλικόν λαόν υπό τό καίθευτικό όνομα (Μπόμπυ) και κανένας από αυτούς μπορεί γρηγορά και εύκολα να γίνη ντέτεκτιβ, αρκει να πειδείξθι Ικανότητα και έξυπνάδα. Άφού άποφασίσουν της Σκώλς, κατατάσσονται στή Σκώτλαντ Γυάρντ όπλ, στή μυστική άστυνομία της Άγγλιας. Οι (Μπόμπυ) αυτοί χαίρουν μεγάλης έκτιμησης και έμπιστοσύνης εκ μέρους του άγγλικού λαού, γιατί εινε εύφρονης. Έ-κυ, πρόσ παραδειγματόμα.

Πας μπορεί να φαντασθί κανείς ότι, πριν από λίγα χρόνια, ή άστυνομία του Λονδίνου ούδεμιάς έκαίρε έμπιστοσύνης τυχε όμωσ και αυτοί να πέρουν καμιά φορά στα κέρια ένός πονηρού και απαίσου κακοποιού. Κι' άς άνάφέρωμε μία τέτοια περιπτώσι :

Ένας άστυφυλάκος είδε μία νύχτα έναν καλοντυμένο κύριο που προσπαθούσε να σκαρφαλώσθαι στο παράθυρο μιάς έξοχικής βίλλας. Ο άστυφυλάς, φυσικά, έτρεξε να τόν συλλάβη, αλλά δέν μπόρεσε να κάνει τό κα-θήκον του, άνακαταβείς από τόν γλυκό τρόπο του καλοντυμένου τζέντλεμαν, που του είπε: «Η τύχη σας έστειλε να

ταν ένας διαρρηκτής που ήφερε στή ό του Μουσείου, γιατί εκεί, ενώ γίνεται τό κατοικη της βίλλας έλεπταν στο θέατρο, μάθημα, έχουν μπροστά τους και τό σά-

κι' έτσι μπορείς άνεπαόλητως να πάρη μα τό έγκλημάτος. Οι μαθηταί αυτοί είναι έκασος μαθητής έρχε και όσα χρηματά να γνωστοί εις τόν άγγλικόν λαόν υπό τό καίθευτικό όνομα (Μπόμπυ) και κανένας από αυτούς μπορεί γρηγορά και εύκολα να γίνη ντέτεκτιβ, αρκει να πειδείξθι Ικανότητα και έξυπνάδα. Άφού άποφασίσουν της Σκώλς, κατατάσσονται στή Σκώτλαντ Γυάρντ όπλ, στή μυστική άστυνομία της Άγγλιας. Οι (Μπόμπυ) αυτοί χαίρουν μεγάλης έκτιμησης και έμπιστοσύνης εκ μέρους του άγγλικού λαού, γιατί εινε εύφρονης. Έ-κυ, πρόσ παραδειγματόμα.

Πας μπορεί να φαντασθί κανείς ότι, πριν από λίγα χρόνια, ή άστυνομία του Λονδίνου ούδεμιάς έκαίρε έμπιστοσύνης τυχε όμωσ και αυτοί να πέρουν καμιά φορά στα κέρια ένός πονηρού και απαίσου κακοποιού. Κι' άς άνάφέρωμε μία τέτοια περιπτώσι :

Ένας άστυφυλάκος είδε μία νύχτα έναν καλοντυμένο κύριο που προσπαθούσε να σκαρφαλώσθαι στο παράθυρο μιάς έξοχικής βίλλας. Ο άστυφυλάς, φυσικά, έτρεξε να τόν συλλάβη, αλλά δέν μπόρεσε να κάνει τό κα-θήκον του, άνακαταβείς από τόν γλυκό τρόπο του καλοντυμένου τζέντλεμαν, που του είπε: «Η τύχη σας έστειλε να

ταν ένας διαρρηκτής που ήφερε στή ό του Μουσείου, γιατί εκεί, ενώ γίνεται τό κατοικη της βίλλας έλεπταν στο θέατρο, μάθημα, έχουν μπροστά τους και τό σά-

HELLENIC BANK TRUST COMPANY

NEA YORKH

ΓΡΑΠΕΖΑ ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΗΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΔΟΛΛΑΡΙΑ 1.350.000

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ και έκτελεί πάσης φύσεως τραπεζικάς έργασίας υπό λίαν εύνοίκους όρους.

Οι εχοντες συναλλαγας και συμφεροντα εν Άμερικη δυνανται ν' απο-τείνωνται είτε απ' ευθείας προς την HELLENIC BANK TRUST Co, 51 Maiden Lane, New York U. S. A., είτε προς την ΕΘΝΙΚΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, εν Αθήναις μὲν εις τό Κεντρικόν Κατάστημα (Υ' υπηρεσία Έογοσίων Άμερικής), εν ταις Επαρχίαις δὲ εις τά κατά τόπους Υποκαταστήματα αυτής.

— Αποψε θά κοιμηθῶ θαυμάσια ! Κά-
ποιος εἶχε τὴν καλωσύνη νὰ μοῦ στρω-
ῇ καθαρὰ σεντόνια !

ΔΩΔΕΚΑ ΝΕΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΕΙΣ ΑΝΑΖΗΤΗΣΙΝ ΘΗΣΑΥΡΩΝ

“Ένας θρύλος, βάζει σὲ πειρασμὸ μερικὲς ὥραιες γερμανίδες ποὺ ἀποφασίζουν νὰ ρι-
φθοῦν στὴν περιπέτεια....

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΙΝ ΤΩΝ

Αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἐγύρισε εἰς ἓνα Γερμανικὸ λιμένα, ἓνα γιῶτ ποὺ εἶχε φῶναι πρὸ μινὺν νὰ ἔνα ταξίδι εἰς τὸ ἀρχιπέλαγος τῆς Μαλαισίας.

Μία παράξενη καὶ ἐξαιρετικὴ λεπτομέρεια, ποὺ ἔκαμε νὰ ὀριζοῖται ἡ φαντασία τῶν ἐφημερίδων, ἦτο ὅτι ἀλόκληρον τὸ πλήρωμα τοῦ μικροῦ σκάφους ἀποτελεῖτο ἀποκλειστικὰ ἀπὸ γυναῖκες, ἑνδεκα ἑν ὧν.

Ἐπρόκειτο γιὰ ἐκκεντρίκότητα: Καθόλου! Ὁ λόγος ἦτο πολὺ ἀπλούστερος. Τὰ ἑνδεκα κορίτσια ἦσαν ὅλα πρῶτην νοσοκόμοι μίας Κλινικῆς τῶν περικύρων τοῦ Βερολίνου. Κάποιαν νύκτα πρὸ τριῶν ἐτῶν, εἶχε κτυπήσει τὴν πόρτα τῆς Κλινικῆς αὐτῆς ἓνας γέρος, ἀρρωστὸς θαρρεῖ. Ἐγινε δεκτὸς καὶ ἐνοσηλεύθηκε ἐκεῖ ἐπὶ 18 μῆνες, ἕως ὅτου ἐπὶ τέλους ἡ ἀσθένεια ποὺ τὸν ὑπενόμεινε τὸν ἔφερε εἰς τὸν τάφον.

Ἐπείθανε χωρὶς νὰ φανερώσῃ τὸ ὄνομά του ἢ τὸ μυστήριον τῆς ζωῆς του. Κατὰ τὸ δόγμα, ὅμως τῆς ἀρρώστιας του, εἶχε συμπαθεῖ μίαν ἀπὸ τὰς νοσοκόμας, τὴν Γερτρούδην Χάνς, ἡ ὁποία τὸν εἶχε περιποιεῖται περισσώτερον ἀπὸ ὅλες. Μία νύκτα, ὅταν ἐπιλησίου νὰ ξεψυχήσῃ, τὴν ἐκάλεσε δίπλα εἰς τὸ μαζιλίρι του καὶ, χωρὶς νὰ ἡμπορεῖ πεινὰ νὰ προσφέρῃ οὔτε λέξιν, τῆς ἔδωκε τὸ κλειδί μίας βαλίτσας ποὺ εἶχε μαζὺ του, τὸ περιεχόμενον τῆς ὁποίας δὲν ἤξευρε κανεὶς.

Ἡ Γερτρούδη Χάνς ἀνοίξε τὴν βαλίτσα ἐκεῖνη καὶ εὗρε μέσα, μαζὺ μὲ ἓνα οὐρανόστον χρηματικὸν ποσὸν ἓνα παλαιὸν χειρόγραφον καὶ ἓνα χάρτιν, σχετικὰ μὲ κάποιον θησαυρὸν κρυμμένον εἰς τὴν νῆσον Μάνγκ.

ΜΙΑ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΧΩΡΙΣ ΑΝΔΡΟΣ

Ἐπὶ πολλοὺς μῆνες, τὸ θέμα ὧν τῶν συζητήσεων εἰς τὴν Κλινικὴν ἦτο ὁ μυστηριώδης γέρος καὶ ἡ παράξενη κληρονομία του. Ἐπὶ τέλους, ἡ Γερτρούδη Χάνς καὶ μία συνάδελφός της, ἡ Πιλλίς Μάρθα Σίμι, ἀπεφασίσαν νὰ ἀναζητήσουν τὸν θησαυρὸν. Ἐκεῖ ὅλα νοσοκόμοι προσεφέρθησαν νὰ τὰς συνοδεύσουν. Καὶ ἐκείσιν ὅλοι μίαν περὶ ὅλων συμφωνίαν: ὅτι, εἰς τὴν ἐπιχειρήσιν ποὺ θὰ ἀνελάμβαναν, δὲν θὰ συμπεριεῖτον καθόλου ἄνδρες.

Ἐξ ἡμῶν ἀργότερα, τὰ 12 κορίτσια ἔβγαζαν ἀπὸ τὴν Γερμανίαν. Εἶχαν ἀντιμετωπιοῦν τὰ ἔξω τὰ ταξιδιὰ μὲ τὰ χρήματα ποὺ περιεῖχε ἡ βαλίτσα τοῦ ἀγνώστου γέρου. Εἶχαν παρὰ ὀφειλὴ μὲθυστα ναυπηγιστὰς καὶ εἶχαν ἐνοικίσει ἓνα γιῶτ, τοῦ ὁποίου ἀπετελεῖσαν αἱ ἱδρυαὶ τὸ πλήρωμα.

Αἱ ὅλαι ναυτικαὶ γνώσεις των, πρὸ πάντων, ὅμως, ἡ ἐξαιρετικὴ γαλῆνι τοῦ Ὀκεανοῦ, τοὺς ἐπέτρεψεν, ἔπειτα ἀπὸ 5 μινύτων ταξίδι, νὰ φθάσουν αἰσίως εἰς τὴν ἀκατοίκητον νῆσον Μάνγκ εἰς τὸ ἀρχιπέλαγος τῆς Μαλαισίας.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΡΑΙΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ

Ἀπεβιβάσθησαν ἀμέσως εἰς τὰς ἀγκυρὰς τοῦ νηοῦ καὶ ἐμπήκαν εἰς ἓνα πυκνὸν δάσος, προχωρῶντας πρὸς τὸ ἐσωτερικόν. Ἐπειτα ἀπὸ δυὸ ἑβδομάδων περὶ ὁδοῦ, ἐφθάσαν εἰς τὸν πρῶτον ὁμιεῖον ποὺ ἀνεγέρετο εἰς τὸν παλαιὸν χάρτιν: μίαν ἀπεραντομένην πεδινὴν ἑκτασίαν εἰς τὴν ὁποίαν ὑψιγόντο μόνον τέσσαρα μεγάλα (ἀρτόδενα).

Τῶρα δὲν ἔμενε παρά νὰ ἀνακαλύψουν ἓνα σταυρὸν, ὁ ὁποῖος ἐσημαίνετο εἰς τὸν χάρτιν καὶ εἶχε δίπλα του τὸν ἀριθμὸν 12.

Δὲν εὗρκαν ὅμως κανένα σταυρὸν, οὔτε ἀνάμεσα εἰς τὰ δένδρα, οὔτε καὶ εἰς ὁλόκληρον τὴν περιοχὴν.

Τὴ ἔπρεπε τὰ νὰ κάνουν: νὰ θάρραλέα κορίτσια συνεκκέθησαν ὅλα μαζὺ καὶ ἐμελέτησαν τὸν χάρτην λεπτομερέστατα. Δὲν ὑπῆρχε κομμία ἀμφιβολία: Ὁ δρόμος ποὺ ὡδηγοῦσε εἰς τὴν ὁπλὰ μὲ τὸν θησαυρὸν, ἐκκινούσε ἀπὸ τὸν μυστηριώδη καὶ ἀνεύρετον σταυρὸν.

Τὸ ἐπόμενον πρωί, αἱ δώδεκα νέαι

ζαναρχισαν τὰς ἐρεῦνας των μὲ περισσέραν ἐπιμονήν. Ἐφύσαν ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον ἑβδομάδα, χωρὶς ὅμως νὰ ἀνακαλύψουν οὔτε ἓνα σταυρὸν.

Ἐν τῷ μεταξύ, ἡ ἀρκυγὴ των Γερτρούδης Χάνς εἶχε σκοτωθῇ εἰς ἓνα δού-

Ἡ περιπέτεια τῶν δώδεκα ὁραίων κοριτσιῶν περικεῖται ν' ἀποτελεῖσθ τὸ θέμα ἓνος προσεγούς φιλμ τῆς «Οὐδῶν». Ἴδου ἡ Πιλλίς Χάρρεϊ, ποὺ θὰ ὑποδυθῇ τὸν ρόλον τῆς κατεστάνουσας εἰς αὐτὴν τὴν περιπετειώδη ταινίαν.

στύχημα, καὶ εἶχε πάρει τὴν θέσιν της, ἡ Μάρθα Σίμι. Θάρραλέα καὶ ἐνεργητικὴ, ἡ νέα αὐτὴ ἡμποδισε μὲ ὅλας τῆς τὰς δυνάμεις τὰς συντροφους της, ποὺ εἶχαν ἀπογοητεῖται καὶ ἤθελαν νὰ γυρίσουν εἰς τὴν Γερμανίαν.

Ἡ ἀναζητήσις τοῦ σταυροῦ ἐ συνεχίσθη. Ἐπείρασε μίαν ἑβδομάδα: Τίποτε. Δώδεκα ἡμέραι: Τίποτε. Δεκαπέντε ἡμέραι: Τίποτε καὶ πάλιν.

ΟΜΙΛΟΥΝ ΟΙ ΣΟΦΟΙ

— Οἱ κακοὶ ὑπακούουν πάντα στὰ πάθη τους, ὅπως οἱ δοῦλοι τοῦ κυρίου των.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ

— Τὸ περιβάλλον δὲν κάνει τὸν ἀνθρώπον, ὁ ἀνθρώπος κάνει τὸ περιβάλλον.

ΛΑΜΠΕΡ

— Ἡ θρασύτης φανερώνει τὴν ἀμάθειαν.

ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΣ

— Αἱ ὁρβαὶ πράξεις μοιάζουν τὰς εὐθείας γραμμὰς: δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι δυὸ εἰδῶν.

ΣΠΕΝΣΕΡ

Κανεὶς ἀνθρώπος δὲν ζῇ ὅπως ἐπιθυμεῖ.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ

Ὁ θησαυρὸς θὰ ὑπῆρχε ἴσως μόνον εἰς τὴν φαντασίαν τοῦ παράξενου γέρου. Αὐτὸ ἐφρονόουν πεινὰ ὅλα τὰ ἄλλα κορίτσια, ἐκτὸς τῆς Μάρθας Σίμι, ἡ ὁποία ἐξακολούθει νὰ πιστεύῃ ὅτι ἐπρόκειτο περὶ πραγματικότητας.

Μία δυνατὴ κραυγὴ ἐδῆγκε ἀμέσως ἀπὸ τὰ κεῖλη της.

— Ὁ σταυρὸς! ἔφωναζε μὲ φωνὴν ἡλλοιωμένην καὶ τρεμουλιασμένην. Ὁ σταυρὸς!

Πράγματι, καθὼς ἔφευγαν οἱ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου ἐπάνω εἰς τὰ δένδρα, ἐκτετατίζαν εἰς τὸ ἔδαφος τὰς σκιὰς των, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦσαν ὅλα μαζὺ ἓνα τεράστιον σταυρὸν.

Ὁ χάρτης, δὲν ἔλεγε λοιπὸν ψέματα. Καὶ ὁ ἀριθμὸς 12 ἐσήμαινε τὴν ὥραν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ σκιά τῶν δένδρων εἰδείκε τὴν διεύθυνσιν πρὸς τὸν θησαυρὸν.

ΕΝΑ ΒΟΥΝΟ ΑΠΟ ΧΡΥΣΑΦΙ

Ἐκινῶντας τὰ πάντα, κόπους, στερήσεις, ἀποθάρρυνσιν, αἱ νέαι ἠκολούθησαν τὸν δρόμον ποὺ ὑπεδείκνυν ὁ χάρτης. Ἐπρόχωρουν ἐπὶ 2 ὥρας, συναντῶντας ἐμπρὸς των κάθε εἶδους δυσκολίας καὶ ἐφθασαν εἰς μίαν ὁπλὰ ποὺ ἐκατηφόριζε ἀπότομα πρὸς τὰ βάθη τῆς γῆς. Ἐμπήκαν εἰς αὐτὴν καὶ ἐκατέβησαν ἑκατὸν μέτρα, διακρίσας, πεντακόσια, χίλια.

Ἐπειτὰ ἐσταμάτησαν. Ποῦ θὰ τὰς ὄντοσε ὁ δρόμος ἐκείνος πρὸς τὸ ἀγνωστον, μέσα εἰς τὸ ἀδιεπέραστον σκοτάδι, τὸ ὁποῖον δὲν κατάρθωνε νὰ διαλύσῃ τὸ φῶς τῶν δαυλῶν των;

Ἐκαμν μερικὰ ἀκόμη διαστακτικὰ θέματα. Καὶ, ἔξωθεν, μία κραυγὴ ἐδῆγκε ἀπὸ τὰ σπῆτα των καὶ ἐξυπνισε τὴν ἡχώ τῶν ὑπογείων θάλων.

Ὁ θησαυρὸς ἦτο ἐκεῖ, ἐμπρὸς των! Ἀποτελοῦσε ἓνα μικρὸ θουνὸ ἀπὸ χρυσάφι, ἀνάμεσα εἰς τὸ ὁποῖον ἔλαμπαν ἀμέτρητες πολυτιμες πέτρες....

«ΚΡΙΖΟΥ»

Ἀλλὰ τὴν ἴδιαν στιγμήν, τὰ κορίτσια ἤκουσαν κάποιον δυνατὸ καὶ ὑποκωφα βοήθη. Αἱ φλόγες τῶν δαυλῶν των ἐπρεμολύσαν καὶ ἐπῆραν ἓνα χρώμα μιλῆ!

— Γκρίζου!... ἐφώναζε ἓνα ἀπὸ τὰ τρομαγμένα καὶ κατάκλυμα κορίτσια. Πράγματι, ἡ ὁπλὰ ἐκείνη περιεῖχε προφανῶς κοίτηματα καρδούνου, ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἶχε ἀναπτύχθῃ τὸ τρομερὸν ἀέριον «γκρίζου», ποὺ εἶχε ἀναφύετω ἀπὸ τοὺς δαυλοὺς....

Αἱ ἑνδεκα νέαι ἐξέλασαν κάθε ἄλλο πρᾶγμα καὶ ἔτρεξαν σὺν τρελλῇ πρὸς τὴν ἐξοδὸν γιὰ νὰ σωθῶν. Τὰ γυνάρτα τὴν ἐλύναν, τὰ πόδια των ἀρνοῦντο νὰ ὑπακούουν. Ἀλλ' ἡ ἀπειλὴ τοῦ κινδύνου ἦτο δυνατότερη ἀπὸ τὴν κούρασιν των.

Δὲν ἐσταμάτησαν, παρὰ ὅταν ἐδῆγκαν ἀπὸ τὴν ὁπλὰ. Εἶχαν οὖν ὡς ἐκ θαύματος.

Τὴν ἴδιαν στιγμήν, ἐφθασε εἰς τὰ αὐτὰ των ὁ κρότος βράχων ποὺ ἐκρηκνίζοντο πρὸς τὸ ἔδαφος ἐπραντάχθῃ σὺν ἀπὸ σεισμοῦ.

Ὁ δρόμος πρὸς τὸν θησαυρὸν εἶχε φραγθῇ ἀπὸ τὴν καταρρευσιν ποὺ ἐπροκάλεσε ἡ ἐκρηκτικὴ τοῦ βράχου. Ἡ Τύχη εἶχε ἐπιδρομήσει τὰ ἑνδεκα κορίτσια, τοὺς εἶχε χαμηλωθεῖς, γιὰ νὰ τοὺς γυρίσῃ ἀμέσως κατὸ πῆλιν πλάτην.

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

Αἱ νέαι ἐβρίθων ἓνα τελευταῖον ὀλινθὸν βλέμμα εἰς τὴν κλειστήν εἰσοδὸν τῆς σπηλῆς καὶ ἐπῆσαν τὸν δρόμον τῆς ἐπιστροφῆς. Ἐπεβίβασθησαν εἰς τὸ γιῶτ καὶ ἐγύρισαν εἰς τὴν Γερμανίαν.

Ἄν ὅμως ὅλοι αἱ ἄλλαι ἔχουν ἀπογοητεῖται πεινὰ τελείως, δὲν συμβαίνει τὸ ἴδιον γιὰ τὴν Μάρθα Σίμι. Αὐτὴ ἔκει τὴν ἀπόφασιν νὰ διοργανώσῃ μίαν ἀποστολὴν ἐφωδισαμένην μὲ τὰ ἀπαιτούμενα τεχνικὰ μέσα καὶ ἐργαλεία, καὶ νὰ ζαναγυρίσῃ εἰς τὸ μακρινὸν νησί γιὰ νὰ πάρῃ ἐπὶ τέλους τὸν θησαυρὸν.

ΛΕΣΣΙΓΚ

Ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε τίς ὁμορφες γυναῖκες, γιὰ νὰ τὸν λατρεύουν οἱ ἄνθρωποι, λατρεύοντας αὐτὲς!....

ΑΛΦ. ΕΣΚΙΡΩ

“Ένας μέγας μουσικὸς =====

Ο ΜΑΣΚΑΝΙ ΚΑΙ Η ΖΩΗ ΤΟΥ

Πῶς ἀπὸ πάμπανος ἐγινε διάσημος μὲ τὴν θρυλικὴν «Καβαλλερία» του.

===== Μερικὲς ἀναμνήσεις του

Ἡ «Καβαλλερία», ἡ περίφημος μονόπρακτος ὄπερα τοῦ Μασκανί, εἶνε 47 ἐτῶν. Μὰς τὸ λέγει ὁ ἴδιος ὁ δημιουργὸς της, εἰς ἓνα ἀρθρον του, τὸ ὁποῖον ἐδημοσίευε κατ' αὐτὰς εἰς ἓνα ἰταλικὸν περιοδικόν.

—Ἡ «Καβαλλερία» γεράζει, λέγει ὁ διαπρεπὴς ἰταλὸς συνθέτης. Μετὰ τρία χρόνια θὰ ἔχη ἡλικίαν ἡμίσεως αἰῶνος, γεγονόςς τὸ ὁποῖον ἐλπίζω νὰ ἐορτάσω μὲ ἓνα νέον ἔργον. Πόσα καὶ πόσα ἔχω ἀκούσει νὰ λέγονται κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ διὰ τὴν προσφιλή μου ὄπεραν! Μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ τὸ ἐξῆς ἀπίστευτον: ὅτι ὅταν ἐπρόκειτο νὰ παιχθῇ διὰ πρώτην φορὰν εἶχε ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν ἐπιτυχίαν!

Δὲν εἶνε ἀλήθης αὐτὰ! Ἀπὸ τότε ποὺ τὴν ἔγραψα ἐπάνω σὲ βιοτὶ, ἐργασθεῖς ἐπὶ 35 ἡμέρας ἢ μᾶλλον νύκτες, δὲν ἤθελα νὰ τὴν στείλω εἰς τὸν ἐτήσιον διαγωνισμόν τοῦ μουσικοῦ Οἴκου Σουττόνο τοῦ Μιλάνου, διότι δὲν εἶχα ἐλπίδας ἐπιτυχίας. Μοῦ ἐφαίνετο ἓνα ἔργον πολὺ μικρὸν καὶ ἀπλοῦν. Εἶχα ἤδη γράψῃ ὁλόκληρον τὸν «Ράτκλιφ».

Ἐν τούτοις ἡ ὑπόθεσις τῆς «Καβαλλερίας» μοῦ εἶχε προκαλέσει τὸ ἐνδιαφέρον, πρὸ πάντων ἀπὸ τότε ποὺ εἶδα τὸ δράμα μὲ τὴν Ντοῦζε. Ἐγραψα εἰς τὸν συγγραφέα τοῦ δράματος, τὸν Βέργκας, διὰ νὰ τοῦ ζητήσω τὴν ἀδείαν νὰ τὸ ἐκμεταλλεύθω μουσικῶς, καὶ ὁ Βέργκας δὲν μοῦ ἔφερε τὴν παραμικρὰν ἀντίρρησην.

Ἐπείπε ὁμοῦ νὰ γραφῇ τὸ λιμπρέττο. Κατέφυγα εἰς πολλοὺς ἀλλὰ κανεὶς δὲν

ἐννοοῦσε νὰ ἐργασθῇ χωρὶς νὰ πληρωθῇ. Ὅλοι ἤθελαν χρήματα, τὸ μόνον πρᾶγμα δηλοῦν ποὺ δὲν μποροῦσα νὰ διαθέσω τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Ἐπὶ τέλους εὗρηκα κάποιον διατεθειμένον νὰ μὲ βοηθήσῃ. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς μὲ ἐγκατέλειπε εἰς τὸ μέσον, διότι ἔπρεπε νὰ πάῃ εἰς τὰ λουτρά.

Μετὰ πολλὰς περιπετείας ἡ ὄπερα τελειώνει. Καὶ ὅταν ἐτελείωσεν τὴν ἐκείδουσα εἰς ἓνα συρτάρι τοῦ γραφείου μου. Δὲν εἶχα τὸ θάρρος νὰ τὴν στείλω εἰς τὸν διαγωνισμόν. Ἄντ' αὐτῆς ἀποφασίζω νὰ στείλω τὴν τετάρτην πράξιν τοῦ «Ράτκλιφ», μετῃφωτισμένην εἰς μονόπρακτον. Ὅταν αὐτὸ ὅμως δὲν ἔκαμα. Δὲν ἐστειλά τίποτε.

Ἐίχε περάσει ἡ προθεσμία τοῦ διαγωνισμοῦ ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν, ὅταν ἡ γυναῖκά μου, μὲ τὴν Μιμὴ εἰς τὴν ἀγκαλιά καὶ στὸ ἄλλο χεῖρ τὴν «Καβαλλερία» καὶ τὴν ὁμπρῆλα, πηγαίνει μὲ ἀληθινὸν κατακλυσμὸν νὰ ταχυδρομήσῃ τὸ ἔργον. Ὅταν ἐπέστρεψε εἰς τὸ σπίτι δὲν εὗρηκα οὔτε τὴν γυναῖκά μου οὔτε τὴν «Καβαλλερία». Ἐπειτα ἀπὸ λίγο ἡ Λίνα ἐπέστρεφεν μουσκεμένη, μὲ τὴν ἀποδείξειν ἐνδὸς συστημένου δέματος. Εἶχε στείλει τὴν «Καβαλλερία», δὲν μοῦ ἔμενε πεινὰ παρά νὰ τὴν παρακαλέσω ἄλλην φορὰν νὰ μὴν ἀνακατεῦται μὲ τὴν μουσικὴν μου.

Ἐπείρασαν ἄρκετοι μῆνες. Τὴν εἶχα ἐξαίσιον σχεδὸν τὴν «Καβαλλερία». Ἐργάζομαι τώρα διὰ τὸ ἄλλο ἔργον μου, τὸ «Ράτκλιφ», τὸ ὁποῖον ὑπερῆγατο. Πρὸς τί νὰ δεῖξω τὴν ἱκανότητά μου μὲ ἓνα μονόπρακτον; Ὅλα νὰ δώσω τὴν μεγαλήν μου μάχην. Εἰς τὴν ὁφείλω τὸν Πουτσίνι ἢ ἔπιτυχία τῶν «Βύλλων», ἄγωνίζεσθ ἀκόμη κυτῶν κλειστὰς πόρτες.

Ἐν ἀγαπημένω μου Πουτσίνι! Τὴ καλὴν παρέαν ποὺ ἐκάναμε μαζὺ εἰς τὸν προβάλον τῆς ἐλπίδος, τὴ καλὰ ποὺ ἐξουσίασε εἰς ἓνα θαυμάσιον τοῦ Μιλάνου, ὅταν ἐφοίτουσαμε μαζὺ εἰς τὸ Κονσέρβατόριον.

Ἐπείρασαν πεντασήμερον, πάντα ἀδέκαροι, ἐτρώγαμε ἓνα πρὸς ἓνα τὰ πλῆκτρα τοῦ ὄργλου μας πιάνου. Ἐτρώγαμε εἰς ἓνα ἐστιατόριον ἐκεῖ σιμὰ ὅπου τὴ νύκτα ἐπαύσαν χαρτὰ καὶ εἶχαν ἀνάγκη ἀπὸ μαρκες. Ἐτρώγαμε λοιπὸν τὰ κόκκαλα τοῦ πιάνου, τὰ κόμματα, τὰ ἐκάναμε μαρκες, καὶ μὲ αὐτὰς ἐπληρώσαμε τὸ φαγητὸ μας στὸ ἐστιατόριον. Ἐτρώγαμε ὅμως ἀπὸ τὸ δέμα. Ἀς ἀφήσουμε τὰ γινώστα πρᾶγματα καὶ ἄς ἐλάβουμε εἰς τὸ προκειμένον. Ἡ «Καβαλλερία» ἔγινε δεκτὴ καὶ ἐπρόκειτο νὰ παιχθῇ εἰς τὸ θέατρον Κουστάντι. Τραγουδοῦν ἡ Μπελιτσίονε καὶ ὁ Στάνιο. Διευθύνει ὁ Μοννένο, ὁ διαπρεπὴς αὐτὸς γκρινιάρης. Ἐγὼ παρακολουθῶ ἀπὸ τὴν πλατεῖαν. Εἰς ἓνα σημείον ὅμως νομίζω ὅτι πρέπει νὰ ἐπέμω, γιὰτὶ ὁ χρόνος μοῦ φάνηκε πολὺ γοργός. «Μασέτρο, λέω εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς ὀρχήστρας, ἐγὼ σ' αὐτὸ τὸ σημείον θὰ ἐπῆγαίνα πεινὰ ἀργά....»

Ὁ διαπρεπὴς γκρινιάρης γίνετα ἔξω φρενὼν: «Γιὰ ἴδεις τὸν ἀναδέσσαν! Ἐφάνετα! Ἀπὸ ποῦ ἐφῆτρώσεως ἐστὶν ποὺ τοῖμας νὰ μὴδὲν συμμοῦλε ἐμένα ποὺ διευθύνω τόσα χρόνια! Ἄν μὲ διακόμης ἄλλη φορὰ θὰ σ' ἀφήσω νὰ τὸ διευθύνῃς μόνος σου αὐτὸ τὸ ἐξαίτελμα ποὺ ἔγραψα!...»

Τὴν ἐπομῆν πρηνέμερα. Τὸ ἔργον ἐσημείωσε ἀνέλπιστην, καταπληκτικὴν ἐπιτυχίαν. Ἐπιτυχία ποὺ δὲν τολμοῦσα ποτὶ νὰ φαντασθῶ.

ΜΙΑ ΝΕΑ ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΑΙΝΙΑ

Ἡ Ζαννὲτ Μακντόνολαντ, ἡ συμπαιστὴς Βενέττα τῶν μουσικῶν φιλμ, γυρίζει ἤδη εἰς τὸ Χόλλυγουντ τὴν διευθύνειν τοῦ σκηνοθέτου Ἀρμιντ μίαν νέαν ταινίαν ὑπὸ τὸν τίτλον «Αὐτὸ καρδιὰς μεθυσμένης». Ἀνὰ τέρω: Ἡ ὥρατα καλλιτέχνις εἰς μίαν σκηνὴν τοῦ ἔργου.

ΟΙ ΣΤΙΧΟΣ

ΜΥΓΔΑΛΙΑ

ἔχει στὸν κήπῳ μου μίαν μυγδαλίαν φυτρώσει
κι' εἶνε ἔτσι τρυφερὴ ποὺ μόλις ἄνασσειναι
καὶ τὴν χαρὰ τ' ἀνθοῦ της δὲν θὰ μὴν
Κι' ἄλλοιμονο μου! Ἐγὼ τῆς ἔχω ἀγάπην
Κάθε πρωὶ κοντὰ της πᾶν καὶ γονατίζω
καὶ μὲ νεράκι καὶ μὲ ὄσκαρον τὴν ποτίζω
τὴν μυγδαλίαν ποὺ εἶχε τὸν κήπῳ μου φυτρώσει
ἀκ! τῆς ζωῶνός της τὸ ψέμμα θὰ τελεωθῇ
Ὅσα δὲν οὖν πέσει θὰ τῆς πᾶσιν ὅλα
καὶ τὰ κλαράκια της θὰ ν' ἀπαιτῶνται
τὴν ἀνοίξῃ τοῦ ἀνθοῦ της δὲ θὰ μὴν πῶ
καὶ ὅμως ἐγὼ ὁ φτωχὸς τῆς εἶχα ἀγάπην
Κ. ΜΑΡΩΤΑΚΗΣ

Τὸ ἑλληνικὸ τραγούδι

ΠΑΡΘΕΝΙΚΟ

Τῶν δεκατρεῖς χρόνων ἀντρεῖ
ἐμὲ ὁ ρυθμὸς
καὶ τὸ κορμὰκι σου ἐνοίωσεν καὶ
νοῦργια ἀνατριχίλα
καὶ σύνανγα σου διάθηκε τίς φλέ-
δες ὁ χυμὸς
τῆς ἀνοιχτῆς καὶ τῆς καρδιᾶς τρε-
μούλασαν τὰ φύλλα...
Καὶ ροδοκόσων τὰ φύλλα σὺν τὸ κο-
ραλλένιο στόμα
κι' εἶπεν ἡ Σάρκα: «σήμερα κατὶ
ἀγνώστο ποθὸς»
Κι' ἄλλοιμονον τὸν ἔρωτα δὲν ἐ-
νοίωσες ἀκόμα
ποῦ ἐφύωντο στὰ στήθεα σου
τῆς νεότητος τὸν ἀνθὸ
ΡΩΜΟΣ ΦΙΛΑΡΑΣ

Οἱ ξένοι ποιηταὶ

ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Κι' ἂν κάποτε ἀναγνώριση
τὴν ἀπὸ τοῦ πᾶσι φιλῶν ζωῆς
—Πές του πᾶς πᾶντα καρτερήσας
ὡς τὸ θανάτου τὴν στιγμήν...
Κι'

ΑΠΟ ΤΗΝ ΦΥΣΙΝ...

ΤΑ ΕΝΤΟΜΑ ΠΟΥ ΩΦΕΛΟΥΝ

Πώς σώζουν τα φρούτα και γίνονται αντισηπτικά δια τα τραύματα.

ΤΙ ΕΙΝΕ Η «ΓΚΑΜΠΟΥΖΙΑ»

Ο πλούτος της Καλιφόρνιας ξεκινάει κατά μέγα μέρος από την μεγάλην παραγωγή φρούτων, χωρίς τις οποίες δεν θα ήταν δυνατόν να εξάγει το πλούσιο αυτό των προϊόντων της των οπωροφόρων δένδρων η Καλιφόρνια το χρεωστέι εξ ολοκλήρου εις ένα μικροσκοπικόν κένθαρον, άνευ της επεξεργασίας του οποίου η παραγωγή των οπωρών πρό πολλού θα είχε καταστραφή. Το δεύτερον ήμισυ του παρελθόντος αιώνος εισήχθη απ'αυστραλίας εις την Καλιφόρνια ένα παράσιτον που εντός ολίγου εκάλυπτεν εις άποικίας διασκομιμυρίων τούς κλάδους των μηλέων, των πορτοκαλλιών, των λεμονιών! Παρ' όλα τα χρησιμοποιηθέντα προς εξόντωσιν των χημικά και άλλα μέσα, τα μικροσκοπικά αυτά ζωύφια εξακολουθούν να ύπάρχουν εις πλήρη πολλών διασκομιμυρίων και να προκαλούν αφανταστάτους καταστροφάς. Οι παραγωγοί της Καλιφόρνιας ήπειλούντο διά χρεωκοπίας. Τότε εσκέφθησαν μερικοί ότι εις την πατρίδα των τα ολέθρια ζωύφια δεν μπορούσε, παρ' να έχουν ένα εχθρόν που τα εξόντωνε, δεδομένου ότι εκεί δεν είχαν ποτέ προκαλέσει και εις τοιαύτην μάλιστα κλίμακα καταστροφήν. Κατηντίθη μία επιτροπή βιολογών και απέστειλ εις Αυστραλίαν προς επίτηδον μελέτην του ζητήματος. Πράγματι δε ύστερα από επισταμένους έρευνάς η επιτροπή εξηκρίσθωσεν, ότι εις την πατρίδα των τα ολέθρια παράσιτα των έσπεριδωειδών είχαν ως αιελικτικόν εχθρόν καταδιώκοντα αυτά κατά πόδας ένα είδος μικρού κανθάρου που δεν υπήρχεν εις την Αμερικήν. Αμέσως οι πολιτμιοι αυτοί κανθαροί ήρχισαν να μαζεύωνται και εστέλλοντο σωρηδόν εις την Αμερικήν. Τους έπηγαν εις την Καλιφόρνιαν και τούς εσκόρπισαν εις το υπαίθρον. Το αποτέλεσμα υπήρξε κεραυνόβολον δσον και καταπληκτικόν. Δεν είχε περάσει ούτε έναμηνς έτος και τα ολέθρια παράσιτα, οι δεινρόδαιρες των έσπεριδωειδών, είχαν εξαλειφθαι ύπογειοί ρήσις, είχαν κληθή κατά κράτος. Οι μικροσκοπικοί κανθαροί τούς οποίους η Αμερική είχαν εξασφαλίσει για σύμμαχους, τα είχαν εξοντώσει. Έκτοτε τα οπωροφόρα δένδρα της Καλιφόρνιας εσώθησαν. Και οι γεωργοί είνε ευγνώμονες εις τόν μικρόν κανθαρόν, εις τόν άπονον φαίνεται το καταπληκτικόν αποτέλεσμα.

Ο άνθρωπος δεν περιορίζεται όμως, εις τόν να χρησιμοποίη μόνον έντομα κατά έντομον. Έζητησεν εις τόν κόσμον τών ζώων συμμαχούς και κατά τόν φανερώτερον εχθρόν του, τών μικροβίων, που απειλούν διαρκώς την ζωήν του. Εις τόν αγώνα κατά τών άνοηφελών κωνώπων που μεταδίδουν τόν μικρόβιον των έλκωδών πυρετών, πολιτμιοις υπηρεσίας προσέφερεν εις τόν άνθρωπον ένα μικρό ψαράκι όνομαζόμενον γκαμπουζία. Πατρίς του είνε το Μεξικόν. Η άγαπημένη του τροφή είνε α νύμφαι διαφόρων έντομων, ιδίως τών άνοηφελών κωνώπων. Τα ψαράκια αυτά πολλαπλασιάζονται εύκολα εις τα θερμά κλίματα. Τα θηλυκά γεννούν τεσσαρες φορές τόν χρόνο, κάθε δε φορά 60 έως 100 αυγά. Άρκει να εισαγάγη κανείς ολίγα από τα μικρά αυτά ψάρια εις περιτοχάς κασιζόμενάς υπό της έλανοσίας. Θα πολλαπλασιασθούν μόνα των και όσο πολλαπλασιάζονται, θα εξοντώνουν τας νύμφας τών άνοηφελών κωνώπων. Άν ένα έντομον, όπως η μύγγα, είνε και συχεμερόν και επιβλαβές εις την ύγειαν, υπάρχει όμως μία περίπτωση που με τας νύμφας της, προσφέρει υπηρεσίας. Κατά τόν πόλεμον δεν ήτο δυνατόν να περιβάλλονται αι χιλιάδες τραυματιών. Πολλοί τραυματίαι παραμένουν με τα τραύματά των άνεπίθετα. Οι μύγες επεκάθιζαν επ' αὐτάν καί, άφιναν τα δά ταν. Τα τραύματα ασκουλήκαζαν. Έκπληκτοι όμως οι χειρουργοί διαπίστωσαν πως τραύματα επί τών οποίων υπήρχον σκουλήκια της μύγας, έκλειναν άσυγκρίτως γρηγορώτερα. Έθεωρήθη ότι αι νύμφαι της μύγας κατεβρόχθιζαν διάφορα μικρόβια, έμποδίζοντα τούς Ιστούς να θρέψουν. Και συμβαίνει μόν και αυτό, άλλ' η κυρίως έπούλσις όφείλεται εις μίαν όλην που εκκρίνουν αι νύμφαι που επιδρά άπολυμαντικώς επί τών τραυμάτων και είνε γνωστή πρό πολλού ως «άλλαντοίνη». Μετά τόν πόλεμον η χειρουργική έπωφελεται της ένεργείας αυτής άν νυμφών της μύγας, οσάκις ένα τραύμα δεν έπούλωνετα.

Στά βάθη της ζούγκλας με τον άγαθώ Η ΠΑΡΑΔΟΞΗ ΖΩΗ

Έχουν οργανωμένην κοινωνικήν ζωήν με καθωρισμένην

Ο έλεφας είνε το μεγαλύτερο από όλα τα κερασια ζώα, που εύρίσκονται σήμερον επί του πλανήτου μας. Είναι σπυγνής ύψους 5 μέτρων περίπου και μήκος 3,50 μ., χωρίς την ουρά. Τα πόδια του μοιάζουν πραγματικές κολώνες, έφ-

α δε εις τόν έλεφαντα είνε ότι τόσο οι καυλιόδοντες του, όσο και οι τεράστιοι τραπεζίτες του δεν έχουν ρίζες, αλλά μεγαλώνουν διαρκώς. Τα κομμάτια, που φέρονται, πέφτουν από το στόμα τους, ενώ από κάτω εξακολουθεί πάν-

πίνουν γάλα για πολλούς μήνες και μόνο μετά παρέλευσι τεσσάρων ετών δεν έχουν πιά ανάγκη από την προστασία κι από τις οδηγίες της μητέρας των. Την προσκοκίδα, την όποιαν δεν ξέρουν κα- θόλου να χρησιμοποιήσουν στην άρχη,

Οι θάγονεις του Σιάμ διδάσκονται από μικρά παιδιά την τέχνην να δικάζουν τούς έλεφαντας.

σον τα έμπροστίαν, τα όποια είναι πάντοτε πολύ παχύτερα από τα πίσω, θβά- νουν να έχουν περίμετρον και 2 μ. Οι καυλιόδοντες του είναι μακρύτεροι έν γενέει του μισού μέτρου και ζυγίζουν και τώ μέσον όρον από 25-35 σκάδες. Οι γέροι όμως έλεφαντες φθάνουν να έ- χουν καυλιόδοντες, που ζυγίζουν 55 σκάδες ο καθένας. Ένα από τα περιε-

τετα να σχηματίζεται η μάσα του δον- τού. Η δικοκία της ζωής του έλεφαν- τος είναι ανάλογος προς τόν όγκον του. Ζούν κατά μέσον όρον 150 χρόνια. Άλ- λά και διά να γεννηθή ένας έλεφας, ά- παιτούνται περίπου 23 μήνες. Όταν γεν- νιούνται, είναι σκεπασμένοι από έλαφρό πουπουλό, τόσο λεπτός είναι οι τριχες πάνω στο ροδαλό δέρμα τους. Τα μικρά

αρχίζουν να την μεταχειρίζονται με- τζύ του τετάρτου και του πέμπτου μηνός και τότε οι μικροί έλεφαντες είναι πολύ διασκεδαστικοί. Τότε αρχίζουν να παί- ζουν, όπως τα μικρά σκυλλιά ή τα μι- κρά γατιά. Έχουν ιδιαίτερη ευχαρίστη- σι να κάνουν φάρους στις μητέρες τους και να τις φοβίζουν. Φεύγουν από κον- τα τους, κρύβονται και αρχίζουν να φω- νάζουν άπληστικά. Όταν δε οι μητέ- ρες τρέχουν, για να δουν τί τους συμ- βαίνει, βγαίνουν από το κρησφύγετό τους και πέφτουν με φόρα επάνω τους παικνιδάρικα. Όταν δε είναι κουρασμέ- να, για να ξεκουραστούν, πηγαίνουν να άκουμπήσουν εις τα έμπροστίαν πόδια της μητέρας τους.

Οι έλεφαντες ζούν έν γενέει σε μεγά- λα κοπάδια από 30-50 και συχνά ο άρι- θμός των υπερβαίνει τούς 100. Οι άποτε- λούντες τα ποίμνια αυτά έλεφαντες ζούν ως καλοί φίλοι μεταξύ τους και κατά ζευ- γάρια, που συνήθως έχουν μεγάλο συν- δυασμό μεζύ τους. Οι μεγάλοι περι- ποιούνται ιδιαίτέρως τα μικρά και έν πε- ριπτώσει κινδύνου όλόκληρο το κοπάδι είναι έτοιμο να τα υπερασπίσει. Οι μη- τέρες δε δεν είναι τυφερές μόνον με τα δικά τους παιδιά, αλλά, όταν νύχη άνάγκη, θηλάζουν ευχαρίστως και κανέ- να άλλο μικρό έλεφαντάκι. Ο ειρηνικός αυτός άρχοντας της ζούγκλας και τών άπεράντων εκτάσεων της Αφρικής και της Ασίας, εύρίσκεται πάντοτε εις καλές σχέσεις με τα άλλα μεγάλα, άγρια ζώα, με το λιγ'τάρι, τόν ιπποπόταμο, τόν ρι- φος βοσκή τόν άνθρωπο να την κυνη- γήση. Υπάρχουν όμως και οι μονήρεις λεγόμενοι έλεφαντες, οι όποιοι είναι πάντοτε, όπως συμβαίνει και με τούς μο- νήρεις λέοντας, πολύ επικίνδυνοι. Οι έ- λεφαν-ς αυτοί εγκαταλείπουν τα κοπά- δια δι' άγνώστους λόγους και φαίνεται ότι ή μοναξιά τους τούς ερεθίζει και τούς εξαγριώνει. Οι μονήρεις αυτοί έρχονται συχνά εις σύγκρουσιν με άλλους όμοί- ους των ή με τούς άρχηγούς των κοπα- διών και έν γενέει επιθέσιν με μαχία σε όποιον βρούν μπροστά τους, είτε ζώ- ον, είτε άνθρωπον. Συχνά συμβαίνει εις την τιτανομαχίαν δύο έλεφαντών να κά-

Ο Έλεφας αντιλαμβάνεται τις παγίδες που του στήνουν. Ίσως ένα δεινότερο παχύ- δερμον που προσπαθεί να υπερπηδήσει μίαν παγίδα.

τερων και συμπαθέστερον κάτοικόν της ΤΩΝ ΕΛΕΦΑΝΤΩΝ

ιεραρχίαν και ταξιδεύουν διαρκώς αναζητώντας τροφήν...

ση ό ένας ή και οι δύο έν μέρει, τούς καυλιόδοντες των και να βγούν και οι δύο εις κοκήν κατάσσιαν από την πά- λιν. Οι καυλιόδοντες εύτυχώς, όπως εί- παμε, μεγαλώνουν πάσι κι' έτσι, έπειτα από λίγον καιρό, θηλ. από λίγα χρόνια,

σε κατόπιν ό Ευρωπαίος με τα τελειο- ποιημένα όπλα του. Ο έλεφας, όπως εί- παμε, είναι έξυπνο ζώον και άποφεύγει τις παγίδες, αλλά δυσκολεύεται ν' άπο- φύγη τις έκρηκτικές σφαίρες τών νεωτέ- ρων ισχυροτάτων κυνηγετικών όπλων.

γψ του μεγάλου βόρους, που έχουν οι καυλιόδοντες των, δεν μπορούν να πα- ρακολουθήσουν το κοπάδι τους. Συχνά μάλιστα σταματούν και άκουμπούν τούς καυλιόδοντας σε δικάλας δένδρων, δια να ξεκουρασθούν.

Ένα κοπάδι Έλεφάντων της νοτίου Αφρικής που πηγαίνει για το βραδυνοπότιο στην όχθη της λίμνης.

τό ζώον έχει πάλι το άμυντικό του όπλο. Οι έλεφαντες ζούν κυρίως την νύκτα. Την ημέρα κοιμούνται σε πυκνές λό- φες, όρθιοι, όλοι μαζί. Μέσα στο πυκνό δάσος, με κλειστά τα μάτια, κατεδωμέ- να τα μ' γάλα τους αυτά και το κεφάλι, δύσκολα διακρίνονται. Το μόνο, που τούς προδίδει, είναι ό θόρυβος, τόν ό- ποιον κάνει συνεχώς το στομάχι των και ό όποιος άκούγεται από μακριά. Όταν αρχίζει να βραδυάζη, όλόκληρο το κο- πάδι βγαίνει από το δάσος και πηγαίνει προς τόν πλησιέστερο ποταμό ή την πλη- σιέστερη λίμνη, για να κάνη το καθημε- ρινό του μπάνιο. Έάν το νερό δεν είν- αι αρκετά βαθύ, δια να βουτήξουν μέσα ως το λαιμό, ρουφάμε με την προσκοκί- δα τους και περιχύνονται επί πολλήν ώ- ραν εις άλα τους το σώμα. Μετά δε κη- λονται στην λάσπη και σκεπάζονται με όσο το δυνατόν πυκνότερο στρώμα λά- σος, διότι αυτό τούς προστατεύει από τας επιθέσεις διαφόρων έντομων.

Κατόπιν αρχίζει ή βροχή. Τρώγουν τα φύλλα και τα βλαστάρια ή το παχύ χορ- τάρι από τα άπεράνα αφρικανικά λιβά- δια. Κάποτε συμβαίνει να κάνουν επι-δρομές στις καλλιεργημένες γαίες και στις φυτείες, όποτε η καταστροφή είναι άνυπολόγητη. Το περιέρουν είναι ότι οι κολοσοί αυτοί, που ζυγίζουν έως 3 και πλέον τόννους και είναι έξυπνότεροι, περνούν, όταν θέλουν, μέσα από τα δά- σκι κι' άπ' τα λιβάδια τελείως θόρυβοι και άπαρατηρητοί, χωρίς να σπάσουν σκεδόν ούτε ένα κλαρί. Οι έλεφαντες ζούν τώρα εις τας Ινδίας και εις την Κεντρικήν Ασίαν, εις την Αφρικην δε, εις την Αδυσσινίαν, στην Σομαλία και εις το Ακρωτήριον της Καλής Έπιδος, εις το Βελγικό Κονγκό και έν γενέει στην Κεντρική Αφρική. Πριν ή ό λευκός άν- θρωπος τού στήση για πολλά χρόνια ένα πράγματι άμειλικτο κυνήγι διά το έλε- φαντοστούν, ό αφρικανικός έλεφας, ό ό- ποίος είναι κατά τι μικρότερος του ινδι- κού, εύρίσκετο εις όλην την Αφρικήν. Είναι αλήθεια ότι οι άγριοι της Αφρι- κής τόν κυνηγούσαν άνεκαθεν, διότι ά- γαπούσαν πάρα πολύ το κρέας του. Άλλά πάντως δεν ήτο δυνατόν να προέχνη- σουν εις τα πολυάριθμα κοπάδια έλεφάν- των την βρώσιν, την όποιαν έπρεζέυν-

Πάντως, και για τούς λευκούς κυνη- γούς ύπσταται πάντοτε κίνδυνος, είτε ά- πό πληγνυμένων μόνον και όχι φονευθέν- τα έλεφанта, είτε από τούς συντρόφους του.

Εύκολη, όπωσδήποτε, λεία τών κυνη- γών, είναι οι γηρασμένοι έλεφαντες, οι όποιοι και λόγω της ηλικίας των και λό-

Οι έλεφαντες πούν γνωστοί εις τόν άν- θρωπο από τας αρχαιοτάτας. Η συνήθεια της χρησιμοποίησης έξημερωμένων έ- λεφάντων σε διάφορες εργασίες ύψισ- ται από τότε εις τας Ινδίας. Τώρα τελευ- ταιώς δε έξημερώνονται και οι αφρικανι- κoi έλεφαντες με μεγάλην επιτυχίαν και προσφέρουν μέγιστος υπηρεσίας. Μετα-

Ο πρώτος έλεφας που επεδείχθη εις ευρωπαϊκόν ίπποδρόμιον ήτο ό άλφαινόντοςΚηρύ- μπι, που έξετρελλανιεν με τα γυμνάσματα τούς κοσμικούς κύκλους. Άνιύτερ- μιο παλαιά «άφρις» άννογγέλλουσα την έμ φωνίαν του ήπρημνυ το 1803 εις το Λονδίον

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

Πολλοί όλίγοι γονείς γνωρί- ζουν κι' ανατρέφουν καλά τα τέκνα των.

ΕΥΛΟΓΗΤΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

Οι κοινωνιόλογοι και άνθρωπιστάι κρούουν τόν κώδωνα του κινδύνου για την παιδική εγκληματικότητα που αδέ- λνει όλοένα και περισσότερο στις διάφο- ρες χώρες.

Όπως απέδειχθη από τούς ειδικούς στα ζητήματα αυτά οι κυριώτερες αιτί- ες της αύξήσεως της παιδικής εγκλημα- τικότητας είνε τα ακατάλληλα αναγνώ- σματα που παρέχονται σήμερα χωρίς τόν παραμικρό έλεγχο στην παιδική και την έφηβική ηλικία.

Οι γονείς δίνουν πρόθυμα χρήματα στα παιδιά τους για να πάνε στον κινη- ματογράφο χωρίς να ενδιαφερθούν καν για το έργο που θα δούν. Οι περισσότε- ροι μάλιστα άπ' αὐτούς κουβαλούν μα- ζύ τους τα παιδιά τους (πως θα μείνουν μόνα στο σπίτι;) χωρίς καμιά συνεί- σθησι της ευθύνης των, σε ταινίες που κάθε άλλο παρά ώφέλιμες είνε σε μία παιδική ψυχή.

Το παιδί αισθάνεται μέσα του το υπό- κωφο κάλεσμα μίας ζωής που άγνοεί ακόμα, και που νομίζει ότι την βρίσκει στην μεταιχμιακή άτμόσφαιρα τών άνθρώ- πων αὐτάν που παριστάνουν την ζωή. Την ζωή με τούς έρωτας της, τα πάθη της, τα μίστη της, τούς φόνους, την ζωή ό- που κυριαρχεί το έστικτο, ή σάρκα, το εγκλημα με τού έκκραστικό παίξιμο τών ήθοποιών και όπου το περιορισμένο της ώρας διαγράφει τις επιφυλάξεις του που θα μπορούσε να έχη το βίβλιο.

Στά άσυνήθιστα μάτια του παιδιού, όπου περνούν ήδη θολές φλόγες, σβύνον- ται και οι τελευταίες διαυγείς σκέψεις. Νομίζει ότι ή ζωή είνε αυτό που βλέπει στην οθόνη, αυτό το δράμα που παίζε- ται, αυτός ό εγκληματίας τόν όποιον ένορκώνει ένας διάσημος ήθοποιός, μια «ασύγκριτη προσωπικότης» τών δυο κόσμων!

Η άπληστη ακόμα ψυχή του παιδιού όφισταται μια τρομερή επίδραση, τρέφε- ται, αναπτύσσεται μ' αὐτά που βλέπει, συγχέει την τέχνη με την πραγματικό- τητα! Τ' άποτέλεσμάτα τα βλέπουμε στις έφημερίδες. Το παιδί δεν διατάζει να μι- μηθί αυτό που βλέπει.... Και έτσι ή τε- λευταία στατιστική στην Γαλλία άπέκα- λυψε ότι τόν 1935 έγιναν περισσότερα από 21.000 παιδικά εγκλήματα και πται- σματα έναντι 9.000 τού 1921! Το ίδιο συμβαίνει παντού.

Βλέπете τόν τρομερό κοινωνικό κίνδυ- νο που συνεπαγόνται όλα αυτά τα άνη- θικά ρωμάντσ, όλα αυτά τα άκατάλ- ληλα φύλμ, όλα τα πρόστυχα τραγούδια, όλοι οι έκφυλοι έρωτες που περιγράφον- ται σε διάφορα έντυπα με πελώρια γράμματα!

Πολύ όλίγοι είνε οι γονείς που προσέ- χουν αυστηρά τί βλέπουν και τί διαδέ- ζουν τα παιδιά τους. Και πάλι το πραγ- μα είνε τρομερά δύσκολο άν όχι αδι- νόστο, γιατί άποφεύγει έντελώς. Οι πε- ρισσότεροι άδιστάστον, και βρίσκουν ί- σως ότι είνε πειο ποικίτο να τα έξηρ- κανείς όλο από μικρές.

Νομίζουμε όμως ότι είνε καιρός να κατεέλθουν την αβύσσον τους, γιατί έ- στερα θάναι πεία πολύ άργά....

Σε τών άλλων χρησιμοποιούνται και για το κυνήγι και για την συλλήψη τών άγρι- ών έλεφάντων, που κλεινούνται σε με- γάλους φραγμένους χώρους, και εκεί δε- νονται με άλλοσφες σε δένδρα ή σε πα- λυκαμύρια κοντά σε ένα κανάλι να κατε- νύσσει το φοβερό μαρτύριό τους και να άπορε- σή ό άνθρωπος να τούς πλησιάση και σινασθή να τούς έξημερώση.

Άλλοτε οι έλεφαντες συνάδευαν τούς στρατούς στον πόλεμο. Ο Άννίβας έ- φθασε ως την Ρώμη, άσού πέρας τας Αλπεis με πολλούς έλεφαντας. Ο Πύρ- ρος, βασιλεύς της Ηλείου, παρτάζειν άρκετούς, ό δε Ίταλος έξερειννήτης Μάρ- κο Πόλο αναφέρει ότι κατά τόν 13ον αιώνα ό αυτοκράτωρ τών Τατάρων είχε 5.000 έλεφαντας εις τόν στρατόν του. Φυσικά, ή εμφάνισις τούς προένοθε δεός ιδίως εις τούς έχθρούς, που δεν τούς εγνώριζαν.

Εκτός του Ινδικού και του Αφρικανι- κού, υπάρχουν δύο ακόμη είδη έλεφάν- των: οι πυγμαίοι, που ζούν στην Βε- ρια της Αφρικής, και οι άσπροι, που θε- φρονται ίσως εις τας Ινδίας και στο Σιάμ και καλούνται άντικείμενον λατρείας.

Η ΣΕΛΙΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

Η καλλονή σας

Η Εύλη "Είλερα, η χαριτωμένη βεντέτα τούτων φίλων με "σουξέ" φημίζεται ότι εάν είναι πλατείες έχουν μία γραμμή της μόδας. Με την γραμμή των φορεμάτων είναι αδύνατον να μην έχουμε ένα ωραίο στήθος γιατί και το φόρεμα θα έκανε την αίσθηση του.

«Αλλά θα ειπείτε, όλες οι γυναίκες δεν μπορεί να έχουν τέλειο λαιμό. Βεβαίως το στήθος, είναι μέρος του σώματος που πολύ δύσκολα μπορούμε να το περιποιηθούμε, αλλά πρέπει να δοκιμάσουμε.

Να μεγαλύνει το στήθος ήταν πάντοτε πιο εύκολο από να μικραίνει. Άρξαστε να κάνετε κάθε πρωί ένα τέταρτο της ώρας γυμναστική, συμβουλευθείτε πρώτα έναν ειδικό, μη κάνετε όποια κινήσι κι' αν είναι. Ίσως όστερα να το μετανοήσετε.

Όταν η γυμναστική σας τελειώσει, πάρτε λίγο λιπολάσο ζεστό και κάνετε ένα μασάζ στο λαιμό και στο στήθος. Όταν τελειώσετε το μασάζ σας κάνετε ένα ζεστό μπάνιο, μείνετε μέσα στο νερό, όσο πιο πολύ μπορείτε, γιατί το νερό ξεκουράζει το σώμα μας. Ίσως από το ζεστό μπάνιο κάνετε ένα ντους κρύο. Ένα σπέρ που κάνει καλό στο στήθος, είναι το κολύμπι. Μία τελευταία σύσταση. Πίνετε γάλα, πολύ γάλα, δεν μπορείτε να καταλάβετε το καλό που σας κάνει. Εάν έχετε μία καλή «μασάζ» να είστε σίγουρες, ότι σε λίγο καιρό το στήθος σας θα είναι υπέροχο.

Τα ταγιέρ

Το ταγιέρ που θα φορεθεί το πρωί για τις κυρίες και τον περίπατο μοιάζει με ανδρικό κοστούμι. Η φούστα του είναι λωζή και γανιριστεί με δύο πλατείες τσιπς που κομούνται με κοκκάλινα κουμπιά. Η ζακέτα μάλλον κοντή, στολίζεται με δύο στενά ρεβέρ του αυτού υφάσματος και κουμπώνει εμπρός. Το κοστούμι συμπληρώνεται με μία μπλούζα αμικέ, από κρέμ μαρκέν χρώματος μπλε ή κρέμ.

Οι φουστες γενικάς είναι φαρδείς και αυτό το φάρδος τροποποιεί επισημοποιημένα ή σιλουέτα. Είναι μία συνέπεια της επιτυχίας που ετοιμάσες ή τονικ την προσωπική άποψή.

Τα κρέμ είναι εις την ήμερσαν διάταξιν: κρέμ μαρκέν, κρέμ ρομπάλ που παραμένουν το πιο όμορφα και ιδίως τα πιο πρακτικά υφάσματα.

Και όλιγη ανδρική μόδα

Τα μαλλιά. Η κτενισιά παίζει τον κυριώτερο ρόλο στη ζωή του ανδρός. Εάν συμφέρει τον χειμώνα να έχει τα μαλλιά λίγο πιο μακρύτερα, δεν απογορεύεται το καλοκαίρι να τα κόψει κοντά και να τα φέρει κάτω ελεύθερα. Γι' αυτό το καλοκαίρι κόβετε τα μαλλιά σας πολύ κοντά. Λίγο πιο μακρύτερα από μία βούρσα.

Οι Άμερικανοί βρήκαν για το καλοκαίρι μία μόδα, που όλες οι κόμους δεν μπορεί να την προτιμή, που δεν μπορεί επίσης να πηγαίνει με τον τύπο όλων των ανδρών, αλλά, που είναι τόσο κόμω-δι. Εάν δεν σας άρεσε αυτό το κόμω-δι, προσπαθήστε να τα κόβετε πολύ κοντά. Έτσι δεν θα έχετε τα μαλλιά σας πάντα στο προσωπί σας και θα έχουν όλη την ελευθερία τους.

Τα ρούχα. Για την δουλειά βάστε όσο μπορείτε πιο απλή φορεσιά. Τώρα την άνοιξη ένα λινομετάξο ύφασμα είναι υπέροχο. Τα χρώματα, που θα προτιμάτε, θα είναι το γκρι. Με την ζακέττα. Με την ζακέττα τα βάζουμε πάντοτε το ποικιλίως, του οποίου το εμπρός γανιριστεί με μαλακές πιέτες και τα μανικέτα είναι στρογγυλά. Πρέπει όμως να είναι κομμένο με προσοχή, γιατί, αλλιώς, το πλαστρον δεν θα πέφτι καλά, τα μανικά θα είναι ή πολυ μακρύτερα ή το πολύ κοντά και το «ανασάμπλ» θα είναι γελοίο. Προσέχετε και περιποιηθείτε τα ασπρόρουχα σας. Μην τ' αγοράζετε όπως τύχη. Δεικνύετε δικολος: Πρέπει να στενοχωρηθείτε λίγο, για να είστε οκ. Η κυρία δεν σας δίνει το καλό παράδειγμα.

τα, άλλως επανέλθετε. Άναγνώσατε Ν.Ε.Α.Ν. Ημέρα». Ο Καταναλώντης δεν ήξερε τί να υποθέσει. Έπειδή δεν υπήρχον εφημερίδες εις το στρατοπέδον, έστειλε ν' αγοράσθαι από την Πρέβεζα. Καί όταν του τις έφεραν, είδε με άληθινον κατάπληκτον να δημουργείται εις την τελευταίαν σελίδα της «Ήρας» με μαύρα στοιχεία ένα τριτάκι τηλεγραφήμα του Λάσκου. Καί περιγράφον ανυπαρκτον μάχην πού είχε συγκροτηθῇ παρά το αλφύ, με νεκρούς, τραυματίαις, αιχμαλώτους κ.λπ. Παραμυθί, πέρα ως πέρα.

«Έξυπνος, αλλά και έκδικητικός σαν Σουλτανός που είνε ο Καταναλώντης, δεν είχε τίποτε εις τὸν Λάσκου. Άλλά την επομένη πρὸς εἰς ἀντίπανον. Συναγερσὶς δὲν, καί ἀπέστειλεν εἰς τὸ «Εἰμ» πρὸς ἀνταπόκρισιν μὲ ἐκτενὴ περιγραφὴν μάχης πού εἶχε λάβει χώραν ὅθεν πρὸς ἐκπρόσθην τοῦ Μπιζανίου. Τὰ εὐχυνικά ἄγματα εἶχαν προχωρήσει κατὰ τοῖς χωροῦ, εἶχαν κοφεί εἰς πολλὰ

σημεία τὰ συμμαχοπλέγματα πού τὸ περιέβαλον, εἶχαν καταστῆ ἀπυρόδωκτα ἀπὸ τὸ ἐχθρικὸν πυροβολικόν καί ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν ἀνεμένον τὸ κατὰληψὶς τοῦ φρουρίου ἀπὸ τὸν ἐλληνικὸν στρατόν.

Αποτέλεσμα. Πέντε ἡμέρας ἀργότερα ὁ Λάσκου πού εἶχε λάβει ἐπιτηρητικὴν ἐπιστολήν τοῦ Χαλκοκονδύλου, ὠρμηθεὶς ἔξωθεν μετὰ τὸ φύλλον τοῦ «Εἰμ» πρὸς χερσὶν κατὰ τοῦ Καταναλῶντος τραβώντας τήν... φαλάκρην του (γιατί ἀπὸ τότε δὲν εἶχε μαλλιά) καί ὠρυμένους.

—Τί εἶν' αὐτὰ πού μοῦ κάνεις, μωρὲ Ἰλίσ! Τί παραμύθια εἶν' αὐτά; Καί ὁ Καταναλῶντης ἀτάσχατος καί μεγαλοπρεπὴς ὡς τὸ δούλι τῆς πατρίδος σου, ἔλαλ' καί ἡ' ἐν' ὡς δούλου σὲ γέλλῃ, κατεκράδωνε τὸν ἀντίπαλόν του μετὰ μίαν δονκικιωντικὴν δόλησιν. —Μὴν ἐνασκακώσῃς, τοῦ εἶπε, μὴν πρὸς ἐκπρόσθην τοῦ Μπιζανίου. Τὰ εὐχυνικά ἄγματα εἶχαν προχωρήσει κατὰ τοῖς χωροῦ, εἶχαν κοφεί εἰς πολλὰ

ΔΗΜ. ΜΟΣΧΟΝΑΣ

Δύο ὥρια ἀνοιξιάτικα μοντέλλα κρεσσίων τοῦ οἴκου λανδέν

Τὰ μάτια σας

Η όμορφη των ματιών έχει τόσην σημασίαν εις την γοητείαν του προσώπου, ώστε οι γυναίκες εφρόντισαν πάντοτε εις όλες τὰς εποχάς να περιποιηθῶν τὰ μάτια των και να αναδείξουν την άξίαν των με όλα τὰ μέσα.

Σήμερον ακόμη χρησιμοποιούνται φτιασίδια και τα ορεκτικά εργαλεία πού τα μεταχειρίζοντο σε παλιούς καιρούς.

Σήμερα όμως, χάρις εις τὰς προόδους της χημείας έχουμε μία μεγάλη ποικιλία θαφών, πού θα τὰ χρίσκει και η Κλεοπάτρα.

Πριν να μελετήσουμε την εκλογή των μαγιών, θα ίδουμε τον τρόπο με τον όποιο πρέπει να τα μεταχειρίζομεθα. Μία καλή μέθοδος εφαρμογής είναι προτιμώτερα από ένα άλλο φτιασίδι.

Για να μπορέσετε να μακιγιάρτε καλά τα τούνομα, το πρωί μετά την τουαλέτα, πρέπει να τα απαλλάξετε από κάθε φτιασίδι το θάδω πριν πλυνάσετε. Το εξοικονομώμενο είναι απαραίτητο για την υγεία των ματιών, για τὴν φρεσκάδα των ὁλων ἰρων.

Αὐτό γίνεται με ἕνα θαμβάκι θρεγμένο με κλειρό νερό καί καλὸ σαποῦνι. Πάρκουν, ἔπειτα, εἰδικὰ κολλυντικά πού καθαρίζουν τὸ μακιγιάζ καί πού ἔχουν ὀσάν το οὐνένειμα ἢ τὴν θαζελίν.

Δῶρα γιὰ τὸν ἄνδρα

Τὰ πούρα καί τὰ τσιγάρα εἶναι γιὰ τὸν ἄνδρα ὅ,τι τὰ λουλούδια γιὰ τὴν γυναίκα. Ένα πακέτο τσιγάρα ἢ πούρα εὐχαριστεῖ πάντοτε τὸν ἄνδρα. Πηγαίνετε τοῦ πάντοτε τὴν μάρκα, πού προτιμᾷ.

Μὴ τοῦ δώσετε ποτὲ τὴ φωτογραφία σας. Κινδυνεύετε νὰ μὴ τὴν βρῆτε σὲ κατὰλληλο μέρος, ἐάν τὸν ἐπισκεφθῆτε ἀπρόσπτα.

Μπορείτε νὰ τοῦ προσφέρετε ἕνα «μπρικιέ» (ἀναπτήρα) ἢ ἕνα «τυλογράφο», τελευταίου συστήματος. Θὰ διασκεδάσῃ μερικὲς ἡμέρες μετὰ τὰ καινούργια παιχνιδάκια καί ὕστερα θὰ τὰ ξεχάσῃ στὸ βάθος ἑνὸς συρταρίου.

Γραβάτες: Ναί καί ὄχι. Ὅχι—γιατί ἔχει ἀποδειχθῇ ὅτι οἱ γυναῖκες δὲν ξερνοῦν νὰ τὴς διαλέγουν. Ναί—γιατί μποροῦν νὰ τὴς ἀλλάξουν.

Τὸ μακιγιάζ

Τὰ φτιασίδια, μοιάζουν με μερικά φάρμακα, τὸν ὅποιον ἡ ἐνέργεια ἀλλάζει ἐντελῶς της ηλικίας ἐκείνου, πού τὸ παίρνει. Ἔτσι καί τὸ μακιγιάζ, ἐνὸς ξαναεἰναι τὰ πρόσωπα της ὡρμῆς ηλικίας, γράσκει τὰ νεὰ πρόσωπα. Ἐάν μία κοπέλλα εἶνε δεκαπέντε ἐτῶν, μετὰ τὸ μακιγιάζ θὰ φανῇ εἰκοσι, ἢ ἐνν εἶνε εἰκοσι, θὰ φανῇ εἰκοσι πέντε. Πρέπει μία γυναίκα νὰ μὴ πῇ τὰ τριάντα χρόνια γιὰ νὰ μακιγιαρισθῇ, ὅποτε τὸ μακιγιάζ θὰ τῆς χάσῃ νεότητά. Αὐτὸ ὅμως ἐξαρτᾶται καί ἀπὸ τὴν φυσιογνωμίαν, τὰ χαρακτηριστικά, τὸ χρῶμα της ἐπιδερμίδος.

Τὰ φρύδια σας

Τὸ πρόσωπο παίρνει μίαν καλὴν ἔκφρασι ὅταν βγάξετε τὰ φρύδια ἀπὸ κάτω καί ἀφήνετε νὰ φαίνονται πολὺ τὰ βλέφαρα. Ὅταν

τὰ σπκάνετε πάνω ἀπὸ τὸ φυσικὸ τους σχῆμα τὸ πρόσωπο σας φαίνεται πολὺ νεό. Οἱ γυναῖκες πού ἔχουν χαμηλὰ μέτωπο πρέπει νὰ βγάσουν τὰ φρύδια τους ἀπὸ πάνω γιὰ

νὰ φαίνεται πιο μεγάλη ἡ ἀπόστασις ἀπὸ τὰ φρύδια μετὰ τὸ μαλλιά. Ἡ φόρμα πού ἀνασκακῶνται ἡ κάμψις ἢ τὸ ἴδιο τὸν φρυδιὸν δίνει κατὰ τὸ ἐξωτερικὸν τὴν ὡμορφίαν μίαν γυναίκα.

Μία τελευταία ἐρώτησις: πῶς νὰ τὰ βγάζωμε; Τὸ πιο ἀπλὸ μέσον εἶνε ἡ πένσα. Τὴν πρώτην φορὰ θὰ πᾶτε ὅ' ἕναν «οπισθοαλόν». Ὑστερα θὰ προσπαθήσετε νὰ βγάξετε κάθε τρίχα πού θὰ ἐμφανίζεται. Μὴ μεταχειρισθῇ.

Τέσσερα χαριτωμένα φορέματα της εποχῆς, πού εἶνε πολὺ της μόδας τώρα στὸ Παρίσι.

Πρέπει νὰ ζυγίζεσθε κάθε μέρα

Κάθε γυναίκα πρέπει νὰ ζερί ἀπ' ἑαυτὴς πῶς πρὸς τὸν ἑαυτὴν ἑαυτὴν. Ὑπάρχει ὅμως μίαν αὐτομάτως πένσα πού ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕνα οἶδρο καὶ δύο χέρια, πού μόλις τὸ ἀκούμωσθε στὸ μέρος πού θέλετε, φεύγουν ἀμέσως οἱ τρίκες γρήγορα καί σκεδόν χωρὶς πόνον.

Ὅταν βγάλετε πᾶ τὰ φρύδια σας πρέπει νὰ προσέξετε τὴν ἔκφρασι τῶν ματιῶν σας. Πρέπει νὰ εἶνε γλυκεῖα βελούδινα. Ἀποφεύγετε ὅσο μπορείτε τὸ παγωμένον βλέμα, πού δεικνύει ἀδιαφορία. Προσέχετε νὰ εἶσθε πάντοτε προσεκτικὴ ὅ,τι γίνεται γύρω σας. Δὲν πειράζει ἂν τὰ μάτια δεικνύουν εὐχαριστίαν, μίσος, ντροπὴ, φόβο, μελαγχολία ἢ ἀκόμη καί ζήλεια. Πάντως θὰ δεικνύουν κανένα λόγο νὰ ζυγίζεσθαι.

Ζυγίζουν ὅτι, ὅ,τι καί νὰ φάνε ὅ,τι καί νὰ κάνουν, δὲν θὰ παχύνουν ποτὲ. Ἀλλὰ γιὰ τὴν

περισσότερες γυναῖκες τὸ πρόβλημα δὲν εἶνε τὸ ἴδιο. Πρέπει, ὅταν εἰμεθα πεινέει νὰ ζυγίζομεθα τακτικά καί νὰ παραβόλωνε τὸ βάρος μας μετὰ αὐτὸ πού θὰ ἐπρεπε νὰ εἶχαμε. Κονένας σπύραξ ἀπὸ τὸν ἑαυτὴν πού δὲν ἀννοεῖ ὅτι ἕνα κιλὸ παραπάνω εἶνε μίαν ἀληθινὴν μικρὰ καταστροφή. Γιὰ νὰ εἰμεθα ἐν τάξει, πρέπει νὰ ἔχουμε:

Ἔνας ὁ Βάρος ὁ μέτρα

Ἔνας ὁ Βάρος ὁ μέτρα	Ἔνας ὁ Βάρος ὁ μέτρα	Ἔνας ὁ Βάρος ὁ μέτρα	Ἔνας ὁ Βάρος ὁ μέτρα
1.50	51	1.52	51.500
1.54	52	1.56	53
1.58	54	1.60	56
1.62	57	1.64	58
1.66	59.500	1.68	60.500
1.70	62.500	1.72	63
1.74	64	1.76	66
1.78	67.500	1.80	69.500

ΚΡΕΤΧΕΝ

ΕΝΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΑΦΘΑΣΤΟΥ ΓΟΗΤΕΙΑΣ

ΤΟ ΠΕΡΙΔΕΡΑΙΟΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ

ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΟΥΜΑ, ΠΑΤΡΟΣ

(Συνέχεια και τέλος)

ΜΕΡΟΣ Γ'

Μετά το επεισόδιο της ψευδοπορτογαλικής πρεσβείας ο αλβανός πρέσβης, που ήρθε από τη Λισαβόνα ματαίως εξήχθη από τη μισαλλοτιμία των δρόμων της φάρας. Ο μεγαλοπατακώνας, ο χαριτωμένος εκείνος Βασίλης, είχε εξαφανισθεί.

Με το σεβαστό χρηματικό ποσό, που έκλεψε από την πορτογαλική πρεσβεία πήγε ο Ένα από τα περίκωρα του Παρισιού και εγκαταστάθηκε με την έρωμένη του την Όλβια. Άλλα και η άλη υπόθεση του περιδεραιού έλαβε μία εξέλιξη, που κανείς δεν την περίμενε.

Ο Βρέχμερ, σύμφωνα με την επιθυμία που εξέφρασε η βασίλισσα, έπρεπε από μέρα σε μέρα να τον καλέσουν στα ανάκτορα για να δώρη το περιδέραιο στη βασίλισσα.

Αντί να συζητά αυτό όμως με μέρα έπεσε φθινόπωρο στον Βρέχμερ ο Καρδινάλιος ντε Ροάν.

Η επίσκεψή του στο κατάστημα των Βρέχμερ και Βονοάνς καταθερούσε τους δυο άγαθους κοσμηματοπώλες, που έσπευσαν να τον υποδεχθούν με τη μεγαλοπρέπεια που τους άρμοζε.

Στο δικαστήριο

Ο Πρόεδρος : Έκείνο που μου κάνει κατάλληλη με όσα είνε πως καπνίζουμε και κλέβει το ρολόι αφού ήταν ασφαλισμένο μέσα στην τσέπη του κυρίου με μία παραμύνη.

Ο κατηγορούμενος : Χρειάζονται πολλά μαθήματα, κύριε Πρόεδρε, για να το κατορθώσετε και πρέπει να ξέρετε, παρ'όλο που έχω εκατοστιακό το μάθημα.

Ακρατος φεμινισμός

Δύο κοσμικές κυρίες κάμνουν τον περιπατό τους, ένα ηλιόλουστο πρωινό, στο Ζάμπειο.

Α' Κυρία : Βλέπεις εκεί ; Αυτό το μωρό που περνά, είναι δικό μου.

Β' Κυρία : Πώς το κατάλαβες ;

Α' Κυρία : Άνεγγνώμη στην παραμύνη του !

Αλάνθαστο σημάδι

Η νεορά : Ό,τι και να μου πής, μαμά, εγώ είμαι βεβαία πως ο μπαμπάς έπληξε στο "Πατριότμο Χέες".

Η μαμά : Πώς το ξέρεις ;

Η νεορά : Το ξέρω και το παραξέρω, γιατί ο κουμπάρς μου δεν κουδουνίζει πιά.

Συζυγική συμφωνία

—Εγώ σου λέω ναι.

—Κι εγώ σου λέω όχι.

—Τότε ένας από τους δυο μας λέει ψέματα.

—Βεβαίως, ξέρω ποιός λέει ψέματα.

—Και εγώ.

—Ναι, επί τέλους που είμαστε σύμφωνοι σε κάτι !...

Έλαβε τὰ... μέτρα του !

Ο κ. Άναξαγόρας βρήκε στην αλλη του ένα χαρτί, επάνω του οποίου υπήρχε ένα σχέδιο του γραφείου του. Στο σχέδιο αυτό ήταν σημειωμένη με ακρίβεια η θέση της σκάλας των παραθύρων και κάθε πόρτας. Ο κ. Άναξαγόρας τα χρειάστηκε και το μεσημέρι του τραπέζι δεν έκρατσε την ανησυχία του και το ανέφερε στην οικογένειά του.

Χωρίς άλλο, κάποιος τολμηρός λωποδύτης θα βάλει να κάνει διαδρομή στο γραφείο μου και πρέπει να ειδοποιήσω την αστυνομία.

Καθ'ύλη, μπαμπά, πόσο θα τρώαζες, φώναζε η κόρη του, κυττάζοντας το σχέδιο. Μα αυτό το έχει κάνει ο Πέτρος, που θα έρχόταν αύριο να τον ζητήσει να με παντρευτεί.

Έκανε φτερά

Ένας έβραιος και ένας ρωμικός έχουν καθίσει ο ένα τραπέζι καφεinelου και συζητούν. Ο ρωμικός όμως παρατηρεί ότι ο έβραιος, ενώ μιλεί, κυττάζει διαρκώς προς την πόρτα.

—Τι έχεις που κυττάς από κεί μεριά διαρκώς ;

—Κυττάω μη μου κλέψουν το παλτό μου. Το δικό σου ήδη έκανε φτερά !....

άρμοζε στο άζιμά του.

Ο Καρδινάλιος χωρίς περιστροφές τους είπε το σκοπό, που τον έφερε μπροστά τους. Η βασίλισσα του είχε αναθέσει να προβεί εξ ονόματός της στην αγορά του πολυτίμου κοσμηματοπώλε.

Ο Βρέχμερ έτριψε τα χέρια του από χαρά. 'Επί τέλους θα απαλλάσσονταν οριστικά από το διαμαντένιο περιδέραιο, που του είχε καταντήσει πραγματικό εφιάλτη.

Η συμφωνία που έκανε μαζί του ο Καρδινάλιος ήταν η εξής :

Ο Βρέχμερ και Βονοάνς θα παρέδιδαν στον Καρδινάλιο ντε Ροάν το περιδέραιο και αυτός θα τους μετρούσε ως προκαταβολή 250 χιλ. λίβρες. Όσο για τα υπόλοιπα χρήματα θα τους παρέδιδε αυτόγραφο της βασίλισσας, που θα έλεγε μέσα ότι η Ύψιλιότη υπέχρεο να πληρώσει σε τρεις δόσεις το ποσό των 1.500.000 λιβρών.

Και ο Καρδινάλιος ντε Ροάν έδωσε και μετρησε μπροστά στα έκθαμβά από απληστία μάτια των δυο κατόνων του περιδεραιού τις 250 χιλιάδες λίβρες.

Δεν πιστεύω, κύριοι, να έχετε καμμιαν αντίρρηση ; τους ρώτησε όταν τελείωσε το μετρημα.

—Πρός Θεού, τί λέτε, φωνάζανε και οι δυο μαζί και άρχισαν με κάθε τρόπο να εκδηλώνουν την αφοσίωσή τους στην βασίλισσα και στο ύψιλο πρόσωπο του Καρδινάλιου.

Ο Βρέχμερ με τρεμάμενα χέρια έδωσε από το θησαυροφυλάκιο του το πολύτιμο περιδέραιο και το παρέδωσε στον Καρδινάλιο. Αυτός με τη σειρά του έδωσε την αυτόγραφο απόδειξη, που είχε κάνει η βασίλισσα και στην οποία έλεγε ότι άγορασε αντί του συμφωνηθέντος ποσού των 1.500.000 λιβρών το περιδέραιο, την πρώτη δόση δε του κρέους θα την έδιδε στους Βρέχμερ και Βονοάνς ύστερα από ένα μήνα.

Οι δυο φιλάργυροι κοσμηματοπώλες έδωσαν με χαρά να πληρώσει η ημέρα που θα παίρναν την πρώτη δόση, δηλαδή 500.000 λίβρες.

Εν τούτοις, η πρόθεσμή της πρώτης πληρωμής πέρασε και η βασίλισσα δεν θυμήθηκε να καλέσει τους κατόχους του περιδεραιού για να τους πληρώσει τις 500.000 λίβρες, που είχαν συμφωνήσει.

Ο Βρέχμερ περίμενε μερικές μέρες ακόμα αλλά η βασίλισσα φαινόταν πως είχε ξεχάσει την υποχρέωσή της.

Αιφνίδια αντί του σημειώματος της βασίλισσας, που περίμενε, τον έπεσε φθινόπωρο ο Καρδινάλιος ντε Ροάν.

—Ασφαλώς θα φαντάζεσθε το σκοπό της επίσκεψής μου, του είπε μόλις τον είδε.

—Όχι, ψιθύρισε με το συνήθη σεβασμό ο Βρέχμερ.

Δεν περίμενα, πως θα είσατε τόσο ανεκτικός κ. Βρέχμερ. Άπλουστατα ήρθα να σας πω για το ζήτημα της πληρωμής του περιδεραιού. Η βασίλισσα δεν κατάφερε να φανη συνεπής στην υπόσχεσή της και θα πρέπει να την υπομεινέτε ένα μήνα ακόμα.

Ο Βρέχμερ αφού συνεννοήθηκε με το συνεταιρό του τον Βονοάνς έδωσε την παράση, που του ζητήσε ο Καρδινάλιος, αλλά και μετά την εκπνοή της νέας προθεσμίας η βασίλισσα δεν καλέσε τον Βρέχμερ για να τον πληρώσει.

Ματαίως περίμεναν οι δυο κοσμηματοπώλε. Ούτε ο Καρδινάλιος παρουσιάζονταν πιά.

Έτσι αναγκάσθηκαν μία μέρα να παρουσιασθούν απόπροσώπως στη βασίλισσα.

Όταν η βασίλισσα όμως είδε τον Βρέχμερ μπροστά της τα έκασε.

Τον ρώτησε για το σκοπό της επίσκεψής του και όταν έμαθε ποιά ζήτημα έφερε τον αγαθό κοσμηματοπώλη μπροστά της, τάκασε.

—Μα εγώ δεν άγορασα το περιδέραιο.

—Πώς, ψιθύρισε έντρομος ο Βρέχμερ. Δεν το άγορασατε ; Μα τότε, τί είναι το χαρτί αυτό, που έχω ;

—Ποιό χαρτί ;

Αντί για άλλη απάντηση ο Βρέχμερ έδωσε από την τσέπη του και παρουσίασε στη βασίλισσα το συμφωνητικό που είχε πάρει από τον κ. ντε Ροάν.

Η βασίλισσα έμεινε κατάπληκτη.

—Με συγχωρείτε, κ. Βρέχμερ, αλλά αυτή η υπογραφή δεν είναι δική μου.

Και κρατώντας αν έσπεψε μπροστά στο δυστυχ ή Βρέχμερ δεν θα αισθανόταν αυτό, που ένοιωσε στο άκουσμα των λόγων εκείνων της βασίλισσας και πέρασε αρκετή ώρα, ώπου να συνέρχεται και να συζητήσει ψυχρά με τη βασίλισσα.

Από τις ανακρίσεις που έγιναν και από τις εξηγήσεις που έδωσε ο Βρέχμερ στη βασίλισσα, απέκαλυπθη πλήρως η αλήθεια. Τόσο ο άτυχος Βρέχμερ όσο και η βασίλισσα είχαν πέσει θύματα μιάς ασανικής πλεκτάνης.

Ο Καρδινάλιος ντε Ροάν, που ήτο έρωμα.

νος της βασίλισσας και τώρα θριαυόταν σε ψυχρές μάλλον σκέψεις μαζί της, πήρε το περιδέραιο από το Βρέχμερ και πλαστογράφησε την υπογραφή της βασίλισσας, με την έλπίδα ότι θα μπορούσε να ένοχοποιηθεί η βασίλισσα και να δημιουργηθεί σκάνδαλο εις βάρος της.

Το κόλπο όμως του Καρδινάλιου ντε Ροάν απέτυχε. Η ένοχη του αποδείχτηκε πλήρως αλλά το δικαστήριο δεν τον καταδίκασε, έπειθα μεολάβησε ή ίδια η βασίλισσα, που φοβήθηκε ότι και αν καταδικάζονταν ο Καρδινάλιος, το σκάνδαλο θα ξεσπούσε τριμερά εις βάρος της γιατί θα αποκαλυπτόντουσαν οι έρωτικές σκέψεις της.

Αποτέλεσμα ήταν να καταδικασθεί η συνένοχος του καρδινάλιου κυρία ντε λα Μότ, που τον είχε βοηθήσει, γιατί μίσησε τη Βασίλισσα.

Η τιμωρία της, που δεν ήταν άλλη από το μαστίγωμα μέχρι λιποθυμίας, εκτελέσθηκε μπροστά σε χιλιάδες λαού των Παρισίων, που τόσο τους είχε συγκινήσει η υπόθεση του περιδεραιού.

ΤΕΛΟΣ

Για να μην κοπιάζω

Ο πελάτης στέκεται υπακούει :

—Μά μου φαίνεται λίγο αυτό το τυρί που μου δώσατε για δέκα δραχμές.

—Καλλίτερα, απαντά ο μπακάλης, αστείουμένος, έτσι δεν θα σε βραβαίνει πού όταν θα το πής οπύ !...

—Α ! ύωρα, λέει ο πελάτης, τότε θα σου δώσω κι' ένα δ. δραχμής για να μην κάνης τον κόπο να μετρήσεις δέκα !...

Μεταξύ ηθοποιών

—Μιλάς πολύ στον καινούργιο σου ρόλο ;

—Όχι, γιατί παριόταν τον σύζυγο.

Στην αίθουσα των διαλέξεων

Ο ρήτωρ αποτεινεται σε κάποιον από το άκροατήριο :

—Σας παρακαλώ, κύριε, ζυγνίστε τον διπλό σας :

Κι' εκείνος :

—Να τόν ζυγνίστε έσεις. Έξ αιτίας σας κοιμήθηκε !...

Ποιός την κλαίει ;

—Κύριε καθηγητά, πόστε την άμπερ έλα σας που την εξέχασατε στο σπίτι μου.

—Ευχαριστώ, την βρήκα στο έσπιατόρο !...

Θά γίνωμε τρείς

Μετά το δείπνο, η νεορά σύζυγος σπώνεται και άγκαλιάζει τον άντρα της. Του λέει κοντά στ' αυτί :

—Ξέρεις, άγάπη μου, γρήγορα θα γίνωμε τρείς μέσα στο σπίτι μας.

Το πρόσωπο του συζύγου έρωτίσθηκε από χαρά.....

—Μήπως ;...

—Ναι, άγάπη μου, θάρρη ή μαμά μου την άλλη βδομάδα να καθήση μαζί μας για κανένα μήνα.

Η άσηρημάδα του καθηγητού

Η σύζυγος του άσηρημένου καθηγητού :

—Σήμερα κλείνουν είκοσι χρόνια που άρραδωνιστήκαμε.

Ο καθηγητής :

—Έχεις δικιο, άγαπητή μου. Είνε καιρός πιά να παντρευθούμε !...

Η άσηρημάδα του καθηγητού :

—Σήμερα κλείνουν είκοσι χρόνια που άρραδωνιστήκαμε.

Ο καθηγητής :

—Έχεις δικιο, άγαπητή μου. Είνε καιρός πιά να παντρευθούμε !...

Η άσηρημάδα του καθηγητού :

—Σήμερα κλείνουν είκοσι χρόνια που άρραδωνιστήκαμε.

Ο καθηγητής :

—Έχεις δικιο, άγαπητή μου. Είνε καιρός πιά να παντρευθούμε !...

Η άσηρημάδα του καθηγητού :

—Σήμερα κλείνουν είκοσι χρόνια που άρραδωνιστήκαμε.

Ο καθηγητής :

—Έχεις δικιο, άγαπητή μου. Είνε καιρός πιά να παντρευθούμε !...

Η άσηρημάδα του καθηγητού :

—Σήμερα κλείνουν είκοσι χρόνια που άρραδωνιστήκαμε.

Ο καθηγητής :

—Έχεις δικιο, άγαπητή μου. Είνε καιρός πιά να παντρευθούμε !...

Η άσηρημάδα του καθηγητού :

—Σήμερα κλείνουν είκοσι χρόνια που άρραδωνιστήκαμε.

Ο καθηγητής :

—Έχεις δικιο, άγαπητή μου. Είνε καιρός πιά να παντρευθούμε !...

Η άσηρημάδα του καθηγητού :

—Σήμερα κλείνουν είκοσι χρόνια που άρραδωνιστήκαμε.

Ο καθηγητής :

—Έχεις δικιο, άγαπητή μου. Είνε καιρός πιά να παντρευθούμε !...

ΣΑΒΒΑΤΟΒΡΑΔΟ

“Όταν οι συμπολιται αποφασίζουν δια να αναπαυθουν από τους εβδομαδιαίους μόχθους να το ρίζουν έξω...”

Διάλογος μεταξύ ενός γυναικού Ρωμικού γλεντζέ και ενός άλλου ανθρώπου :

—Χέες το βράδυ γλεντήσαμε οπουδία, λέγει ο άνθρωπος.

—Μπα ; κάνει ο γνήσιος Ρωμικός γλεντζέ. Και ποιά ώρα σας πήγανε στο τμήμα ;

—Στο τμήμα ! Θεός φυλάξοι ! Δεν μάς πήγανε στο τμήμα.

—Εμ, τότε, πως λές ότι γλεντήσαμε οπουδία ;...

Σωστά. Πραγματικό ρωμαϊκό γλέντι δεν έννοείται, χωρίς να έχη κατάληξιν το αστυνομικό τμήμα. Θέλουμε να πούμε «θα γλεντήσουμε άποψη» και λέμε :

«Άποψη θα τ' σπάσουμε». Ξέρουμε τουλάχιστον και κυριολεκτούμε. Διότι αυτό ακριβώς είναι το γλέντι μας : Ένα γενικόν σπάσιμο. Σπάσιμο ποτηριών, κεφαλών, ρυθμών, υπολήψεων και φιλικών σκέσεων. Και μόνο μετά ένα τέτοιο γλέντι, αμερόρο και άδελαιο, μπορούμε να πούμε με ένδοξη ικανοποίηση :

—Χέες το βράδυ περάσαμε περίφημα....

Τους επλόγους μερικόν τέτοιων «περιφημών» γλεντιών παρακολουθήσαμε ένα Σαββατόβραδο ο' ένα αστυνομικό τμήμα, όπου μάς πήγαν κι' έμάς κατόπιν ενός έπισης ρηϊκού και περιήρμου γλεντιού, στο όποιον έτυχε να μετάσοχουμε.

—Καλή άρχη ! λέγει ο αστυνόμος, μόλις μάς βλέπει να μπαίνουμε μέσα υπό την τιμητική συνόδον του αστυφύλακος.

—Γιατί είπες «καλή άρχη» ο κύριος δικηγόρος ; έρωτά έναν ύπαστυνόμο.

—Διότι είδατε οι πρώτοι, μου άπαντα. Κάνετε δικαιοσύνη... σεφέ άποψη στη δουλειά μας.

—Προβλέπετε ότι θα έχετε μεγάλην... πελατεία ;

—Ασφαλώς. Κάθε Σαββατόβραδο έχουμε πόριες, Γλεντά, βλέπετε, ο κοσμάκης....

Δεν είχαμε καλά-καλά τελειώσει την... έμπορικην μας κοινότητα με τόν ύπαστυνόμο και νά σου ! Καταφάνει η πελατεία : Τρείς άνδρες, εκ των οποίων ο ένας είναι σαν να γυρίζει από πυγμαχικόν μάτς, με το μάτι προσημένο και το έπαινο χείλος ματωμένο, ο άλλος είναι αναμαλλιασμένος και χωρίς γραβάτα, ο τρίτος κρατά τον γυρο του καπέλλου του στο χέρι, και δυο γυναίκες, εκ των οποίων η μία αντιστοιχεί και ψυθιρίζει «Παναγία μου, τί πάθαμε άποψη !», και η άλλη έπιπλήττει τον έναν από τους άνδρες :

—Σού είπα, Άναστάση, να μην κόμης τρέλλες, αλλά πού ν' άκούση το ξεροκέφαλό σου !

—Την άλφεια λέγω, κύριε αστυνόμο, έφηγει ο Κώστας. Καθώς ήταν ντυμένος γυναίκα, τον πήρα για την αδελφή του.

—Το δηλονότι, άδικολή, αν ήσουν η αδελφή μου, θα μου είχες κάνει την ίδια χειρονομία !

—Μα αφού δεν ήσουν η αδελφή σου ;

—Μα αφού δεν ήσουν ;

—Πάντως η πρόθεσή σου ήταν κακή. Τώρα είναι σαν να έχης κάνει την χειρονομία στην αδελφή μου ! Είσαι, σε έδωκα από ένοχο, που της έβρισκες μπότες....

—Μαμές, παρεξηγήσες, βριδιές, γροθιές, έρωτιές, καρκελιές, αίματα, έπιθεμοι, θραύσεις στα ποτήρια—νά τα άπαιτάτα συμπεληρώματα του ρωμαϊκού γλεντιού, τα περισσότερα όμως από αυτά τα αμαρτωλά γλέντια γίνονται εν στενά οικογενειακό κύκλω και δεν καταλήνουν στο αστυνομικό τμήμα. Πάντως να ξέρετε : Όταν ρωτήσε κάποιον ήπως περάσε τις άποκηρίες ; και σάς άπαντησε «Πάντισμα έξωχα !», άποψη έξωχα τις περισσότερες φορές άπάντησε :

—Στο γλέντι άπάντα ο Σωτήρας έδωσε μια γραβάτα στα σσάννα του θεμιστοκλή. Ο θεμιστοκλής έδωσε μια κεφαλή στο Σωτήρα και τον έβριζε άπάντα στην κυρά-Καλλιόπη, η οποία έφώναζε : «Όυ, να χαθίτε, γοιθούρια ! Ο άντρας της κυρίας Καλλιόπης την έρωλλωσε ! : Τι άναμύγδαλα έσύ μωρή στο τένα υπερέσια ! » Και της άστραψε ένα μπάστο.

—Αυτός ο άνοήδς κύριε αστυνόμο, λέγει ο κατά τα φαινόμενα έπιτροπος, ήλθε, ο έτεροπώτος, και μου έτράπησε το μoustaki.

—Και η παρέα των «φίλων» περνά στο Πρέπει να τιμηθή ο άνοήδς.

—Θα γίνουμε ρεζίλι, Δημήτρη, το κα-

ακούγεται μία άπελπιμένη φωνή από την γωνία.

—Ποιός είσαι σύ ; έρωτά ο αστυνόμος.

—Είμαι ο ταβερνιάρης, κύρ αστυνόμο. Μου τὰ έκαμαν θάλασσα στο μαγαζί....

—Καλά. Περάστε δίπλα στον άξιωματικό ύπηρεσίας να σάς πάρη τις καταθέσεις.

Και η παρέα των «φίλων» περνά στο Πρέπει να τιμηθή ο άνοήδς.

—Θα γίνουμε ρεζίλι, Δημήτρη, το κα-

ακούγεται μία άπελπιμένη φωνή από την γωνία.

—Ποιός είσαι σύ ; έρωτά ο αστυνόμος.

—Είμαι ο ταβερνιάρης, κύρ αστυνόμο. Μου τὰ έκαμαν θάλασσα στο μαγαζί....

—Καλά. Περάστε δίπλα στον άξιωματικό ύπηρεσίας να σάς πάρη τις καταθέσεις.

Και η παρέα των «φίλων» περνά στο Πρέπει να τιμηθή ο άνοήδς.

—Θα γίνουμε ρεζίλι, Δημήτρη, το κα-

ακούγεται μία άπελπιμένη φωνή από την γωνία.

—Ποιός είσαι σύ ; έρωτά ο αστυνόμος.

—Είμαι ο ταβερνιάρης, κύρ αστυνόμο. Μου τὰ έκαμαν θάλασσα στο μαγαζί....

—Καλά. Περάστε δίπλα στον άξιωματικό ύπηρεσίας να σάς πάρη τις καταθέσεις.

Και η παρέα των «φίλων» περνά στο Πρέπει να τιμηθή ο άνοήδς.

—Θα γίνουμε ρεζίλι, Δημήτρη, το κα-

ακούγεται μία άπελπιμένη φωνή από την γωνία.

—Ποιός είσαι σύ ; έρωτά ο αστυνόμος.

—Είμαι ο ταβερνιάρης, κύρ αστυνόμο. Μου τὰ έκαμαν θάλασσα στο μαγαζί....

—Καλά. Περάστε δίπλα στον άξιωματικό ύπηρεσίας να σάς πάρη τις καταθέσεις.

Και η παρέα των «φίλων» περνά στο Πρέπει να τιμηθή ο άνοήδς.

—Θα γίνουμε ρεζίλι, Δημήτρη, το κα-

ακούγεται μία άπελπιμένη φωνή από την γωνία.

—Ποιός είσαι σύ ; έρωτά ο αστυνόμος.

—Είμαι ο ταβερνιάρης, κύρ αστυνόμο. Μου τὰ έκαμαν θάλασσα στο μαγαζί....

—Καλά. Περάστε δίπλα στον άξιωματικό ύπηρεσίας να σάς πάρη τις καταθέσεις.

Και η παρέα των «φίλων» περνά στο Πρέπει να τιμηθή ο άνοήδς.

—Θα γίνουμε ρεζίλι, Δημήτρη, το κα-

ακούγεται μία άπελπιμένη φωνή από την γωνία.

—Ποιός είσαι σύ ; έρωτά ο αστυνόμος.

—Είμαι ο ταβερνιάρης, κύρ αστυνόμο. Μου τὰ έκαμαν θάλασσα στο μαγαζί....

—Καλά. Περάστε δίπλα στον άξιωματικό ύπηρεσίας

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΙΣΠΑΝΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΜΠΛΑΘΚΟ ΙΜΠΑΝΙΕΘ

—Γιού πᾶς, Πέτρο;
—Ἐξέχασα νὰ βάλω τὸ φάντασμα ἔξω
τὴν πόρτα.

